

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

GALENUS

DE VICTU ATTENUANTE

EDIT

C. KALBFLEISCH

⌚

LIPSIÆ

IN AEDIBUS H. G. TEUBNERI

DIESES BUCH GEHÖRT

DEPARTMENT OF VETERINARY MEDICINE

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

Benseler-Kaegi: griech. Schulwörterbuch

11. Aufl. [X u 951 S.] Lex.-o. Dauschadt in Halbfraum geb. M. 8.—

Das griechische Wörterbuch von Benseler-Kaegi darf in der zehnten Auflage erneut den Anspruch erheben, das reichhaltigste, den Bedürfnissen der Schulen am besten entsprechende Wörterbuch zu sein. • Der Schriftstülkerkreis ist viel größer als das anderer Schulwörterbücher; insbesondere sind in der neuesten Auflage des Wörterbuchs griechische Lesarten vollständig und die griechischen Typiker in Auswahl berücksichtigt. • Ebenso zeichnet sich das Buch durch übersichtliche systematische Bearbeitung der Eigennamen und durch selbständige Durchsichtung des Formenmaterials und der Orthographie aus. • In der Etymologie gibt Benseler nur wissenschaftlich Begründetes, zugleich für den Schüler Verständliches und Nützlichcs und enthält sich aller Unzulässigen und alles Überflüssigen gelehrten Besondere. 418 so amies Wörterbücher listen.

Heinichen-Wagener: latein. Schulwörterb.

7. Aufl. [XXVI u. 337 S.] Lex.-8. Dauschadt in Halbfraum geb. M. 7.50

Die „Bildungszeitungen Schulblätter“ 1896, I. artikel: „Wir werden die Frage „Welches lateinische Schulwörterbuch sollen wir unsern Schülern empfehlen?“ dahin beantworten: „Empfehlung verdient nur ein Schulwörterbuch, welches mit allem Überflüssigen Kallast gründlich aufräumt, somit sich auf das Nötige beschränkt und dies in einer Anordnung und einer Darstellung liefert, welche dem Schüler die gesuchte Hilfe auch wirklich an die Hand gibt und ihn geläufig führt.“

Sollten die von Wagener besorgte Neubearbeitung des Heinichen'schen Lexikons zustimmen, trage ich sehr Bedenken, dieses Buch zu empfehlen.

Das Verlagsbuchhandlung hat das Buch auch äußerlich vorzüglich ausgestattet, so daß es eine Zierde der angebotenen Bibliothek jedes Sekundarschuls bilden kann.

Benseler: deutsch-griechisches Wörterbuch . . . geb. M. 8.50

Heinichen: deutsch-lateinisches Wörterbuch . . . geb. M. 6.50

Sonder-Wörterbücher zu

Cäsar. Von H. Ebsling. 8. Aufl., von J. Lange. Geb. M. 3.60

Nepos. Von H. Haacke. 11. Aufl., 114 S. M. 3.80. Mit dem Texte des Nepos zusammen geb. M. 3.20

Homer. Von G. Autenrieth. 10. Aufl., von A. Kaegi. 114 S. M. 4.50

Ovids Metamorphosen. V. J. Siebelis. 5. Aufl., von Fr. Pöhl. Geb. M. 2.70. geb. M. 3.10

— *Epigrammata*, bearbeitet von Georg. Geb. M. 2.70

Phädrus. V. A. Schaubach, 8. Auflage. Geb. M. —. 10.—
Mit dem Texte d. Phädrus. M. —. 10.—

Xenophons Anabasis. V. F. Vollbrecht. 10. Aufl. Gebunden M. 2.50

Xenophons Hellenika. V. K. Thielmann. 4. Aufl. 114 S. M. 1.50. geb. M. 1.80

Siebelis' fragmentum poeticon. Von A. Schaubach. 11. Aufl. Gebunden M. —. 10.—

Galenus

ΓΑΛΗΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΛΕΠΤΥΝΟΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣ

GALENI

DE VICTU ATTENUANTE LIBER

PRIMUM GRAECE EDIDIT

CAROLUS KALBFLEISCH

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCVIII

888.9
G 15v^k

accipe nunc, victus tenuis quae quantaque secum
adferat

HORATIUS

IOANNI · ILBERGIO · LIPSIENSI

**VIRO · HUMANISSIMO · ATQUE · DOCTISSIMO
DE · MEDICIS · GRAECIS · OPTIME · MERITO
HUNC · QUALEM CUMQUE · LIBELLUM**

D · D · D

EDITOR

A · D · VI · ID · IUL · A · MDCCCXCVIII

Hic libellus quamvis contineat *res tenues tenui sermone peractas*, ut ait poeta, tamen haud indignus esse visus est qui in lucem ederetur. nam et antiquissimus est inter libros Galeni ad victus rationem pertinentes, quippe qui ceterorum nunquam mentionem faciat, ipse compluribus locis in ceteris commemoretur¹⁾, et ab omnibus fere qui postea de victu attenuante scripserunt sive ipse sive aliis intercedentibus adhibitus, si quidem Oribasius omnia fere quae de ea re scripsit ex hoc libello petivit²⁾, ex Oribasio vero omnia fluxerunt quae de cibis attenuantibus inveniuntur apud Aetium³⁾ et Anonymum qui de medicina ad Constantinum Pogonatum imperatorem scripsit⁴⁾

1) in libris de sanitate tuenda VI 74, 14 s. 281, 16 s. 341, 16 s. 374, 2 392, 17 409, 18; de alimentorum facultatibus VI 493, 9 s.; de probis pravisque alimentorum sucis VI 761, 17 s. 797, 14 s. commemoratur praeterea in libro de simplicium medicamentorum temperamentis quinto XI 778, 6 et in libro de ratione medendi quinto X 332, 12, quos M. Aurelio Antonio regnante scriptos esse constat (qua de re cf. Ilberg in Mus. Rhen. vol. XLIV [1889] p. 222 ss. et LI [1896] p. 186), in libro de constitutione artis medicae I 300, 14 s. (= XIX 508, 15), in commentario Aphorismorum XVII 2, 465, 11 826, 5, in Arte medica I 411, 1 s., in libro de ratione medendi quarto decimo X 994, 6, in libello de libris propriis XIX 31, 9 (109, 16 Müller).

2) in primis *Ἱατρικῶν συναγωγῶν* III 2 (I 193 ss. editionis Parisinae), *Συνόψεως* IV 1 (V 156 ss.), *Περὶ ἐμπροσίων* q. v. I 18 (V 592). ceterum cf. quae ad singulos huius editionis locos adnotavimus.

3) *B αλη'* ss. fol. 43 editionis Aldinae Ven. 1534 (= Orib. V p. 592 ed. Paris.).

4) in Ermerinsii *Anecdotis medicis Graecis* (Lugd. Bat. 1840) p. 273. regnavit Constantinus Pogonatus inde ab anno 668 usque ad 685.

et Michaelem Psellum in libris qui sunt de victus ratione.¹⁾ sed hos breviter recensuisse satis habeo, nisi quod de Orisio infra pauca quaedam addenda erunt; nunc vero ipsius libelli fata, quae quidem explorata habeam, paucis enarrabo.

Atque in terris ad orientem vergentibus iam saeculo nono versionem Arabicam a medico doctissimo cui nomen erat Honein ibn Ishāk confectam esse testatur Ibn abī Oseibia medicorum historiae auctor gravissimus, qui praeterea compendium huius libri Arabicum exstitisse narrat.²⁾ in eis vero regionibus quae occidentem spectant tota huius libelli memoria posita fuisse videtur in uno exemplari, vitis illo quidem haud ita multis aut gravibus maculato, sed cui in fine aliquot paginae defuerint. nam tmematis 104 initio (p. 33, 4) Galenus, postquam de vinis quibusdam Asianis verba fecit, cum hunc in modum pergat: ἀλλὰ γὰρ οἱτοὶ ἐναντιώτατοι τῆδε τῆ διαίτης, librarius quidam haec non iam ad rem pertinere ratus reliquam libelli partem omisit. quo factum est ut eae quae sequuntur in hac editione paginae quattuor (33—37) in versionibus Latinis quae solae adhuc typis mandatae sunt non inveniuntur, sed nunc primum viris doctis proponantur.³⁾ illud vero de quo dixi exemplar

1) cf. Pselli de victus ratione ad Constantinum imperatorem libri prioris caput ultimum (Basileae 1529 p. 19) = Physici et medici Graeci minores ed. Ideler vol. II (Berol. 1842) p. 267.

2) cf. Steinschneider in *Archiv für pathologische Anatomie und Physiologie* CXXIV (1891) p. 290 n. 49. Oseibiae verba (in editione Augusti Muelleri quae prodit Regimonti 1884 I p. 97 s.) haec sunt: *Die Schrift 'attenuierende Diæt', ein Buch. Ihr Inhalt entspricht ihrem Titel. Auszug aus dieser Schrift mit dem Titel 'attenuierende Diæt' ein Buch.* (haec in usum meum benigne vertit Hermannus Reckendorf professor Friburgensis.) cf. praeterea Iaḳūbī chronista ed. Houtsma Lugd. Bat. 1883 I p. 133, 7 et Klamroth in *Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft* XL (1886) p. 632 n. 36.

3) non vidi equidem versionem Francogallicam quam a Ioanne Bono (Jean Lebon) anno 1556 Parisiis editam esse

vel ipsum vel aliud ex eo descriptum usque ad saeculum XIV exstitisse constat, quippe quo in sermonem Latinum conversum sit; postea autem perisse videtur.

Integrum vero unum quantum scimus exemplar (G) G servatum est in codice Graeco quem ex itinere in orientem facto quod anno 1840 ingressus est rettulit Minoides Mynas Graeculus, vanus homo et impurus, sed idem in codicibus pretiosis investigandis prospera fortuna adiutus.¹⁾ hunc codicem chartaceo saeculo XIV scrip-

scribit Costomiris (*Études sur les écrits inédits des anciens médecins grecs* Paris. 1890 p. 27³ et *Revue des études grecques* II 1889 p. 369³). sed in hac versione exstare exitum illum libelli a Latinis omissum neque verisimile est neque silentio praeterisset Costomiris. quod vero Ackermannus (in *Kuehneriana* editionis vol. I p. CXXXIV) et Costomiris (*Études* p. 27 et *Revue* p. 369) scribunt Latinam huius libelli versionem in Veneto quoque codice Lat. 317 inveniri, hoc errore factum esse monui in *Mus. Rhen.* LI (1896) p. 468.

1) in codice Mynae qui nunc est *Suppl. Gr.* 754 fol. 8^r haec leguntur: 1842 Aout 15 *Katalogue des cahiers ouvrages imprimés et Manuscrits que je laisse dans les Caissez ou malles placées dans le magasin des Mrs Abbott frères à Salonique.* fol. 11^v *ouvrages et effets contents dans la malle en peau que je laisse aussi dans le même Magasin des Mrs Abbot frères à Salonique ζ' Galien in fol. Cart. du 11 (!) siecle contenant α' περι έμπειρικων. β' περι στοιχειων. γ' περι κρασεων. δ' : περι οστέων. ε'. των προς Γλαυκον θεραπευτικων. ζ' : τέχνη ιατρική. η' : περι οστων. θ' : περι εδχόμεον και κακοχόμεον διαίτης. ι' : περι λεπτυνοόσης και παχυννοόσης διαίτης. ια' : περι των εν τροφαις δυναμεων α'.β'.γ' :- ιβ' : θεραπευτικής μεθόδου βιβ. ιδ. mais il manque le ζ'.η'.θ'.ι'.ια'.ιβ' :- ιγ' : διαλεκτική :- ιδ' : περι ψυχής έμβροτων :- hunc locum dum Parisiis degimus felicissima et vitae et studiorum communione coniuncti indicavi mihi Hermannus Schoene. ceterum libellos qui inscribuntur *Ελαγωγή διαλεκτική* et *Πρός Γαυρον περι του πάς έμψυχουται τά έμβροτα*, qui nunc in *Suppl. Gr.* codice 635 insunt, unius eiusdemque codicis partes fuisse atque ceteros qui a Myna reudentur noli credere. obstat et foliorum forma diversa et temporum ratio: nam codex 634 saeculo XIV, ille vero saeculo XIII scriptus est, neuter saeculo XI ut ait Mynas, qui de eiusmodi rebus ridicule errare solet.*

tum triginta fere centesimas altum, latum viginti unam, qui nunc Parisiis in bibliothecae nationis Francogallicae Supplemento Graeco quod vocant asservatur numero 634 insignitus, accurate describere longum est. satis habeo haec enotare, quibus nonnulla quae in catalogo¹⁾ minus recte inscripta sunt corrigi poterunt:

- f. 2^v—17^v γαληνοῦ περὶ ἀρρέσεων τοῖς εἰσαγομένοις.
 f. 19^r—26^v προλεγόμενα εἰς τὸ τοῦ γαληνοῦ περὶ στοιχείων. sequuntur scholia ad libros de elementis (19^r—21^v, 25, 26, 22^r), de temperamentis (22^r—23^v), de facultatibus naturalibus (23^v—24^v). ipsos libros tam paucis paginis contineri (*Inv. somm. III p. 287*) noli credere. ordo foliorum turbatus est, folia enim 25 et 26 reponenda sunt ante fol. 22.
 f. 28^r—37^v γαληνοῦ περὶ ὀστέων τοῖς εἰσαγομένοις.
 f. 39^r—64^r γαληνοῦ τῶν πρὸς γλαύκωνα θεραπευτικῶν βιβλίων β (id est liber alter, non libri duo).
 f. 65^r—73^v γαληνοῦ περὶ τῶν παρὰ φύσιν ὄγκων.
 f. 75^r—101^v γαληνοῦ τέχνη ἰατρική. des. καταπαύσω τὸν λόγον ἐνταῦθα (I 407, 7 K.), deest igitur index librorum Galenianorum qui huic libro adnecti solet.
 f. 103^r—110^v ὄσα περὶ ὄθρων ἐν τοῖς ἱπποκρά^τ καὶ γαληνολοῖς (βι)βλίοις γέγραπται.
 f. 112^r—115^v γαληνοῦ περὶ ὄθρων. hic libellus nondum editus esse videtur. inc. χρησιμώτατον ἐν ἰατρικῇ λόγον. des. ἄνευ δὲ τούτων παρακρουστικόν.
 f. 117^r—130^r <γαληνοῦ> περὶ εὐχύμου καὶ κακοχύμου διαίτης (VI 749 ss.).
 f. 133^r—140^r γαληνοῦ περὶ λεπτυνοῦσης διαίτης:— καὶ παχυνούσης:—
 f. 142^r—215^v γαληνοῦ περὶ τῶν ἐν ταῖς τροφαῖς δυνάμεων.
 f. 216^r—254^v Simeon Seth.

1) *Om ont Inventaire sommaire III p. 287.*

f. 257^r—438^v γαληνοῦ θεραπευτικῆς μεθόδου βιβλίον ᾧ
β γ δ ε ζ ι γ ιδ. desunt libri ξ—ιβ.¹⁾

De orthographia codicis aliisque minutis grammaticis infra nonnulla addenda erunt; nunc venio ad versiones Latinas, quibus extremam libelli partem deesse supra vidimus. quarum prior (L), si fides est codici Dresdensi, L de quo iam dicturus sum, debetur viro de studiis Gale-
niansis haud mediocriter merito Nicolao Rhentino. cuius versionis saeculi XIV parte priore factae adhibui codicem Parisinum Latinum saeculi XIV numero 6865 insignitum et codicem Dresdense D b 92 saeculo XV scriptum, utrumque membranaceum forma maxima, quorum hunc littera d, illum littera p signavi.²⁾ recepta est haec Ni-
colai versio in editionem operum Galeni Latinam quae prodiit Venetiis anno 1490 'studio Diomedis Bonardi physici Brixiensis' (v¹)³⁾, cuius ego in apparatu critico v componendo usus sum 'impressionem altera' anni 1502 quam curavit Hieronymus Surianus physicus. editionem priorem cum multis in bibliothecis frustra quaesivissem nunc demum inspicere mihi licuit, postquam in bibliotheca aulica Monacensi exemplar eius exstare Ivanus de Mueller per litteras comiter me docuit⁴⁾: quae tamen cum altera

1) a Myna inserta sunt folia 2 38 74 102 106 109 116 132 141 216 256 280 309 329 371 392 414 438 et folia vacua tria 47 255 345, ab alio nescio quo folium 18 et 27. folia 103—110 manu altera scripta sunt, folia 217—231 et folium 235 manu tertia.

2) utrumque codicem alio loco accuratius describere in animo est; cf. interim de codice Parisino Catal. codd. mss. bibliothecae regiae IV p. 286 s., de Dresdensi *Katalog der Handschriften der Kgl. öffentlichen Bibliothek zu Dresden* (quem composuit Schnorr de Carolsfeld) I p. 307 s.

3) hanc editionem satis accurate descripsit Hainius in Repertorio bibliographico num. 7427. de altera editione cf. Maximiliani Bonneti dissertatio Bonnensis a. 1872 de Claudii Galeni subfiguratione empirica p. 1 s.

4) insignitum est hoc exemplar hoc modo: fol. Inc. c. a. 2410 f. alterum exemplar Lipsiae in bibliotheca universitatis asservari Ioannes Ilberg mihi scripsit.

editione adeo consentit ut omnes lectiones quas ex altera adscripsi in hac quoque inveniantur, nisi quod in § 1 p. 3, 10 rectius habet *nondum cum poris* et in § 53 p. 18, 8 *et vñ q̄*. haec versio ut caute adhibenda est, ita cum verbum verbo reddere soleat¹⁾ haud parvi est momenti ad menda quaedam codicis Graeci detegenda lacunasque supplendas. neque vero necessarium esse visum est omnia quibus Nicolaus a codice G discedit in adnotationem recipere, sed ea sola quae seu vera seu veri similia esse viderentur seu aliam ob rem memoria digna.

Alteram vero huius libelli versionem Latinam emisit

1) nota sunt verba Nicolai versioni libri *Περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους* quem vocabant Miamir praemissa, cuius libri codicem Graecum Roberto Siciliae regi transmiserat Andronicus imperator: *Ego Nicolaus de regio medicus fidelis et subditus vester iuxta mandatum vestrum de greco idiomate in latinum transtuli nihil addens minuens vel permutans.*

Incipit lib. gal'. de subtiliante dieta .XII. continens capitula.

Cap. I. in quo eius quod determinandum est datum intentio: premittendo cognitionem subtiliantis dietae in generali.

Quoniam multe cronicarum egritudinum subtiliante indigent dieta: vt multotiens in sola ea deficiant nullo amplius farmaco indigentes. Bonum vtique erit determinare quid de ea diligentius. Melius enim est in quibusdam dieta sola vtendo adipisci finem: abscedere vero a farmacijs. (2) Nam ego demum vidi artheticas non pau-

1. 2 .XII. continens capitula om. v¹ (= ed. Ven. a. 1490)
 et p 3—5 om. p 1—5 *Liber galieni de subtiliante dieta continens capitula .17. Capitulum primum est de utilitatibus subtiliantis dietae d 9 quid' p 9. 10 in quibusdam v: in quibus v¹:*

Martinus Gregorius professor medicinae Parisinus Gandavi natus, quam anno 1530 Parisiis primum prodidisse scribunt¹⁾, multis illam editionibus postea repetitam, quarum ego adhibui Lugdunensem anni 1570, eandemque et in Iuntinam²⁾ et in Basileensem³⁾ et in Charterianam editionem⁴⁾ insertam. huius versionis lectiones in adnotationem criticam non recepi, quia persuasum habeo Gregorium nullo exemplari Graeco usum nihil aliud fecisse nisi Nicolai sermonem rudem et barbarum expurgasse atque perpolivisse. quod ita esse ut intellegatur, utriusque versionis initium proponere iuvabit:

1) *Biographie médicale* IV p. 515: Parisiis 1530 (4°), 1555 (12°), 1633 (12°). editiones Lugdunenses annorum 1547 1549 1550 (12°) commemorat Costomiris p. 27² (369²).

2) class. II f. 42—45 Ven. 1541.

3) class. II p. 137—150 Bas. 1542.

4) tom. VI p. 411—416 Par. 1679.

CL. GALENI DE ATTENVANTE VICTVS RATIONE
LIBER VNVS. *Martino Gregorio interprete.*

ARGVMENTVM LIBRI. Agit de eduliis, quibus tenues et salubres humores in corpore redduntur.

Quae fit rationis victus attenuantis utilitas. CAP. I.

Cum victus ratio attenuans plerisque diuturnis morbis adeo conferat, vt sola ea sine vlllo alio medicamento sublati saepe fuerint, operae pretium fuerit aliquid de ea distinctius perferibere. Sunt enim, quos praefiterit sola victus ratione, sine medicamentis perfanare. (2) Vidi equidem non paucas arthritidas, quae iam articulorum

in quibus contingit recte dp 10 solum dp adipisci dv¹v: ad ipsum p post finem add. in eis dpv¹ vero om. dp

II Nam v¹v: Quoniam dp vidi arthriticas v¹v: nefretidas (-cas d) vidi et arteticas recte dp

cas quecunq̄ue nudos corporis oftenderunt articulos: alias quidem omnino cessantes in tali dieta. Alias autem moderatiores apparere. Uidi autem et eorum qui frequenter difinia capiuntur non paucos in tantum iuuatos: vt vel
 5 desisterent omnino: vel per longa tempora molestantur parum. Liquat autem et splenes magnos subtiliatiua dieta: et epar skiratum. Epilenfiasque paruas quidem adhuc et incipientes sanat perfecte. Quecunq̄ue vero cronice sunt et prouecte: iuuat non parum. (3) Uocata
 10 autem est a medicis huiusmodi dieta subtiliatiua: quemadmodum et incroffatiua nominauerunt aliam contrariam huic: secundum fientem in corporibus nostris humorem. Cognita autem est diu experimento: et ratione iudicata. Et enim odoratus et gustus sufficientes cognitiones im-
 15 mittunt rationi ad experientiam omnium talium ciborum. (4) Quecunq̄ue enim irritant et mordent sensus: palam quoniam acria sunt: et croffitiem humorum incidere sufficientia. Quecunq̄ue etiam ampliora decente assumpta: morsionem operantur ventri: et fastidium non paruum:
 20 comestaque et egesta acres odores emittunt: plurima autem eorum vrinās et sudores prouocant fetidos: et acres: ac etiam simatibus appofita et dochinibus quedam quidem ipforum scindunt et rodunt facilliter: quedam autem perforant cutem: quedam vero et quid apostemant eius: et
 25 quedam vlcera magna: et vocatas elcaras operantur. (5) Hec omnia sufficientes cognitiones: et maxime super eos qui in corpore humores ab eis subtiliari acrem quan-

1 nudos corporis v: nondum cum poris recte dpv¹ of-
 fendunt d 2 autem v¹v: uero dp 3 et om. d 4 ad-
 iutos d 5. 6 molestant eum parum d 7 squirraturum dp
 9 parum. Capitulum 2^m de notificatione subtiliantis diete per
 chimos quos generat. et per rationem et experientiam, et cau-
 telis in hac obseruandis. et de eius gradibus et differentiis et
 sibi similibus; d 10 huius dp (om. modi) 11 et pv¹v:
 etiam d 13 diu v: a diu pv¹: om. d experimento p
 supra vers., v¹v: prouecto p in versu et d et om. d iu-
 dicata p in versu, v¹v: veridica p in margine et d 14 et
 et
 enim et odor gustus p odor dp cogitationes (in lit.) seu

offa nudarant, alias quidem hac victus ratione in totum perfanatas, alias mitiores fuisse redditas. Vidi praeterea et eorum plerisque, qui spirandi difficultate (quam *δύσπνοϊαν* vocant) saepe praehenduntur, adeo leuatos, vt aut prorfus reualerent, aut longo saltem interuallo leuiter affligerentur. Eadem etiam haec tenuans victus ratio, magnos lienis tumores, et hepatis scirrhum colligat. Ad haec epilepsias paruas quidem et etiamnum incipientes penitus sanat: inueteratas vero ac consummatas iuuat non mediocriter. (3) Hanc victus rationem medici tenuantem appellarunt, quemadmodum aliam ei contrariam, increfcentem, pro eo humore scilicet, quem in corporibus nostris gignit. Nota autem longa experientia nobis est, et ratione explorata. Nam olfactus ac gustus mentem nostram, ad omnes eiusmodi cibos discernendos satis instrunt. (4) Quae enim sensus nostros pungunt ac mordicant, ea omnia palam est, acria esse, et quae succos crassos tenere queant: quae etiam, si largius aequo sumpta fuerint, ventriculum mordicant, ciborumque nauseam magnam inducunt, et halitus acres emittunt, non modo dum manduntur, sed etiam postquam e corpore fuerint egesta. Plurima autem eorum vrinas et sudores graue olentes et acres promouent: phymatibus praeterea ac furunculis sunt accommodata. Quaedam autem ex ipsis cutem diuellunt facile, atque erodunt: alia vero pertundunt: alia ipsius partem aliquam in pus vertunt: vlceraque magna, et quas vocant escharas, efficiunt. (5) Haec omnia satis probant, ea acrem quandam atque incidentem habere facultatem.

cognitiones d 15 *ratione dpv¹* ad v: ante dp: ante et v¹ 17. 18 *acria — sufficiencia. quin* in mg. add. p 17 *sunt vniuersa. et dp* 18 *Quaecunque v¹v: quin dp* sumpta dp 19 *motionem d ventris d* 19. 20 *paruum. et angustiam non paruam, ac uomita et (ac d) egesta, comestaque et egesta* sic p et d, nisi quod et egesta altero loco om. d 21 *prouocat v¹* 22 *ac etiam v¹v: ac in d: at in p simatibus* sic dpv¹v dochimibus v¹v: dothinibus p: cacochimis partibus d 24 *cutem et quedam apostemant eam dp* ex (post eius) om. d 26 *super v¹v: sunt d p*

dam et incisivam habentibus virtutem. Sed et experientia attestatur rationi. Apparent enim sufficienter a talibus cibis iuvari omnia quaecunque croffis et frigidis et viscosis humoribus repleta sunt corpora.

1 *incisivam* v^{1v}: *subtiliativam* dp et (post *Sed*) om. p
2 *testatur* dp

Haec specimina qui cum textu Graeco comparabit, facillime videbit multa vitia Gregorio communia esse cum versione antiqua. in quibus nonnulla sunt quae quomodo orta sint e Graecis verbis explicari nequit, e Nicolai versione facillime cognoscitur. velut uterque omisit ἐφ' ἑκατέρας (§ 3); deinde pro ἐμούμενα (§ 4) cum falso inculcatum esset *comesta*, Gregorius scripsit *dum manduntur*. idem paulo post Galenum dicentem fecit, *quae sensus nostros pungunt ac mordicant*, ea *phyimatibus ac furunculis* esse *accommoda*: nempe perperam intellexerat quae apud Nicolaum legebat *fimatis apposita* (ἐπιτιθέμενα) *quedam quidem (μὲν) ipsorum scindunt . . . quedam autem perforant cutem*. atque editione typis expressa, non codice manu scripto usum esse Gregorium eo verisimile est quod § 2 *nefretidas* et omisit, quod ne editiones quidem habent, habent codices manu scripti. quae coniectura confirmatur multis locis per totum libellum obviis, ex quibus exemplo sint hi:

- 14, 3 τοῖς ὀρνιθεῖσις ζωμοῖς G: *iuribus gallinarum* dp: *competentibus brodijs* v^{1v}: *iufculis accommodatis* Greg.
16, 2 Ἑλλῆσιν G: *grecis* dp: om. v^{1v} Greg.
17, 14 ἔμα τῷ γάρω G: *simul cum garo* dp: om. v^{1v} Greg.
18, 7 καὶ σύμπαν οὐχ ἦμισα τὸ σῶμα G: *et totum fere corpus* dp: om. v^{1v} Greg.
24, 20 ἦττον — κακίας (25) om. Gregorius aberrans a *humorem* (χυμόν v. 20) ad *fungorum* (μυκήτων v. 24), unde apparet eum editione Veneta usum esse: nam

Cui rei evidentissimo etiam sunt argumento humores in corpore nostro ab eis extenuati. Quin et experientia ipsa rationem confirmat. Videmus enim corpora omnia, in quibus humores frigidi, crassi, ac lenti abundant, huiusmodi ciborum vsu maiorem in modum alleuari.

v¹v habent *deficiunt a malitia fungorum*, codices vero *a fungorum malitia deficiunt*.

Quid quod hoc etiam demonstrari potest Gregorium altera editione Veneta quae anno 1502 prodiit usum esse, quam ego in hoc specimine secutus sum de industria nihil mutans. is enim qui hanc paravit cum enuntiatum alterum (ἄμεινον γὰρ ἐν οἷς ἐγγωρεῖ διαίτη μόνον χρησάμενον ἐπιτυχεῖν τοῦ τέλους, ἐν τούτοις ἀφίστασθαι τῶν φαρμάκων) quale in editione priore exstabat non intellexeret — errore enim factum erat ut post *in quibus* excideret *contingit*, post *abscedere* adderetur *vero* — pro *in quibus* scribens *in quibusdam*, verba autem quae erant *in eis* delens hanc effecit sententiam: *Melius enim est in quibusdam dieta sola vtendo adipisci finem, abscedere vero a farmacijs*. eandem apparet a Gregorio expressam esse cum scriberet: *Sunt enim quos praestiterit sola victus ratione, sine medicamentis persanare*. — luculentius etiam hoc est exemplum: Nicolaus recte scripserat § 2 *artheticas . . quaecunque nondum cum poris ostenderunt articulos*, quod recepit editor princeps. alter vero cum non intellexeret quid esset *nondum cum poris*, pravissima coniectura inde effecit *nudos corporis*. quid Gregorius? scripsit *arthritidas quae iam articularum ossa nudarant*. nonne manifestum est hoc ex altera illa editione manasse? mitto alia, sed alterum addo specimen a fine versionum Latinarum petitum, in quo codices dp ab editionibus v¹v tantopere discedunt, ut utrorumque textum separatim pro-

ponere praestet. in primis animadvertas velim Perperinae urbis nomen (§ 102) et verba *καὶ ὄσοι περαιτέρω τοῦ μέτρου προσφέρονται* (§ 102 extr.) et ab editionibus v¹v et a Gregorio omissa esse, non omissa a codicibus, et *Aegisoliae* nomen monstruosum apud Gregorium (§ 102 in.) inde ortum esse quod editio altera v qua ille utebatur post verba *in egis eolie* per errorem non distincta omiserat praepositionem *in* (*ἐν Αἰγαῖς ταῖς Αἰολίαι γεννᾶται ἐν τῷ πεδίῳ*). ceterum satis erit ea quibus sententia nostra confirmatur literis diductis distinguere (v. p. XVIII—XX).

His exemplis satis demonstrasse mihi videor Gregorii versionem in recensendo hoc libello prorsus nullam habere auctoritatem. uno tamen loco coniectura quid verum esset invenit homo Graeci sermonis haud ignarus: recte enim in § 81 p. 26, 13 scripsit *quae vero in vinaceis seu βουτίλοις conduntur*, id quod suo loco adnotassem, nisi sero animadvertissem.

Tertius vero ad codicem Graecum Nicolaique versionem **O**o nem accedit testis propter vetustatem gravissimus, Oribasium dico, qui tamen cautissime ad textum constituendum adhibendus est, cum ne eis quidem locis ubi Galenum accuratius excerpsit id egerit ut hominis grammatici fide atque diligentia usus ad verbum omnia transcriberet, sed cum rem magis quam verba curaret hic illic auctoris sui verba paululum mutare veritus non sit. qua de causa neque omnes Oribasii lectiones a codice Graeco discrepantes in adnotatione critica commemorandas et in textum eas tantummodo recipiendas esse existimavi, quae versionis Latinae assensu confirmari viderentur.

Sed iam redeo ad codicem Graecum, ut de grammaticis quibusdam minutiis nonnulla addam. ι mutum in hoc libello articulis τῷ et τῇ saepe subscribitur, omititur in nominum pronominum adiectivorum dativis, in *verborum adverbiorumque* exitu itemque in *διήρηται ζῶου*

ζῶων ῥαδίως ῥαθυμότερον χρήξει ὠδῶν.¹⁾ ν ἐφελκυστικὸν constanter ponitur ante vocalem, omittitur ante consonantem. -ττ- quod in hoc libello ubique fere servatum est duobus locis restituendum erat 22, 5 (βούγλωσσα G, sed VI 724, 12 βούγλωττον) et 36, 1 (ἀρόσσει G, sed 27, 21 ἀρόσσει). intactum reliqui ἀρόσσει 12, 3, quod in aliis quoque libris Galenianis haud raro occurrit (XI 813, 1 822, 14 852, 11 879, 16 XII 84, 17 328, 13 363, 18 377, 11 XIV 2, 8 232, 15) et πισσοῦς 16, 25 et πισσῶν 18, 19: neque enim satis constat quomodo Galenus hoc nomen scripserit, cum formae πισσός (VI 532, 11 533, 3 543—546 784, 4) obstant πισόν XV 454, 17 et πισῶ VI 790, 17. ὕσωπον vero quod tribus locis invenitur (14, 6. 10 36, 11) in ὕσωπον correxi coll. VI 572, 13 638, 17 656, 12 XII 149, 3. accentus male positos in adnotatione silentio plerumque praeterii, velut in νάπυ σικίνοι θριδακίνας κριβανίται πυργίται λαχανῶν μιννῦντες μῆξιν ψύξιν κράσιν βλαπτόν πεφρῦγθαί. intacta reliqui in re dubia quae codex praebet λαχανῶδῶν 8, 25 9, 22, εὔωδῶν 12, 3, νοσωδῶν 33, 10. 11. formas ἐψοῦσι 6, 11, ἐψεῖν 13, 8, συνεψεῖν 36, 13, cum 15, 2 ἔψεται inveniatur et 17, 23 ἔψοντα, in ἔψουσι ἔψειν συνέψειν mutassem, nisi 36, 15 exstaret ἐψείσθω. accedit quod in aliis quoque libris Galenianis editiones quidem hic illic praebent formas contractas, non tales solum quales sunt καθεψεῖν XI 693, 1, ἔψειν XI 886, 6 XII 24, 18, ἔψῶν XII 236, 1, sed etiam ἐψοῦντας XII 125, 7 et ἀφεψοῦντες XII 54, 12. praepositiones interdum cum nominibus vel pronominiibus in unum contrahuntur, velut in ἐφεκατέρας ἐξάπαντος καθεαυτήν. constanter in hoc quidem libello scribitur γινεσθαι et γινώσκειν, quod mutare nolui, quamquam Galenus ipse formas Atticas

v. pag. XXI

1) cf. quae de toto codice observavit Costomiris p. 29¹ (371¹): *En général, le Suppl. grec 634 écrit le ι au-dessous de l'article τῶ, mais presque jamais dans le datif qui le suit, et très rarement dans les autres datifs sans article.*

p et d

(99) Nigri nero uini dulcis simul et austeri exemplum id quod a cilicia habes uinum quod anate nominant. Inutile autem est hoc eis que secundum thoracem et pulmonem passionibus de quibus sermo fuit. et hiis adhuc magis que pontica sunt euidenter, dulcedine autem non omnino uel omnifariam obtula participant. (100) Non preciosa autem sunt hec omnia et latent multos a quibus in multis locis sunt: cum neque mercatores inueniunt ea neque a possidentibus habeantur studio. ponticum enim simul et grossum uinum nigrum aliquis utique ad conuiuia preparabit uel nuptias uel deorum sacrificia uel aliquam aliam leticiam, (101) et enim reptionalia sunt, et tardi

v

(99) Nigri autem uini dulcis simul et austeri exemplum id quod ex cicilia uinum habebis utique: id uero quod anatem nominant inutile est omnibus que secundum pulmonem et toracem passionibus: de quibus sermo confitit: et maxime quecumque acerba quidem sunt sufficeret. Dulcia uero non omnia uel omnifariam obtule participantia dulcedine (100) inutilia omnia sunt: et latent in multis locis: quamuis in multis locis fiant ut neque mercatores inueniunt ipsa emere: neque a possidentibus habeantur cure. Ponticum enim simul et grossum uinum folet utique quis ad conuiuia preparabat: uel ad nuptias: uel ad sacrificia: uel ad ali-

GREGORIUS

(99) Nigri autem dulcis simul et austeri exemplum petes ab eo uino, quod fert Cilicia. Quippe quod Aegesten nominant, omnibus utique thoracis affectibus (de quibus nunc agimus) est noxium, et etiam magis, que vehementer sunt acerba. Porro non omnia dulcia, nec ea quae exiguum habent dulcedinem, (100) sunt aspernanda, quae tamen in multis locis proneniunt, plerisque tamen sunt incognita adeo, ut neque mercatores ipsa studiose coemant, nec apud profectores (*leg.* possessores) magno in pretio sint. Solum autem uinum Ponticum in conuiuuiis, aut nuptiis, aut sacrificiis, aut aliis

transitus, et secessus utroque de-²⁵ quam aliam delectationem: ²⁵ celebratibus adhibe-
 tinent: eos scilicet qui secundum
 ventrem, et nichilominus eos
 qui secundum vesicam. Et im-
 morantur diu in ypocondriis et
 facilliter acefcunt et ad uomi-³⁰ so trem: et minus eas que se-
 tum prorumpunt. Solis autem
 sunt ydonea fluxibus qui se-
 cundum ventrem neque tunc
 ad saturitatem bibita. (102)
 Tale uinum non paucum in ³⁵ tem sunt idonea eis que se-
 egis eolie in planis generatur.
 Et quoddam aliud simile ei
 secundum uicinam terram per-

3 austerii p 7. 8 passioni-
 bus et quimonem d 12 optus/a
 d 20 nigrum recte p: neque d
 25 transitus p 27 eam p
 30 acefcunt, e ex r corr. d:
 accre/cunt p 31 solum d 34 bi-
 buntur d 35 Tale autem ui-
 num d 36 colie et in d
 37 qd dam p: qd' d ei om. d
 38 uicinam scripsi: unava p:
 inania d

19. 20 habeatur v¹

Samo perperinam, et bibitum non paucum in egifolice campetribus ma-
 quidem uniuersis illius regionis ⁴⁰ gnus est prouentus. Cui
 intrinsece intrinsece intrinsece generatur: ⁴⁰ gnus est prouentus. Cui
 et est aliud simile ei secundum affigonomam ciuitatem per-
 budinem, et enim et mitigant gami: et omnes illius regio-
 in conuenienti mensura pota- nis sumunt illud intrinsece:
 tionem. Non intrinsece au- tem utuntur eo omnes non ⁴⁵
 affueti, et quicunque ad id a consuetudine et enim sedat ⁴⁵
 quod ultra moderatum pro- in conuenienti mensura fitim:
 cedunt. (103) Nutriunt tamen non intrinsece autem su-
 manifeste hec corpora famelcen- munt id omnes qui non sunt
 tium. Et uidi quosdam illius consueti: (103) nutriunt ta-
⁵⁰ men hec manifeste corpora non affueuerint. (103) Cor-
 regionis iuuenum qui circa pa- bibentium: et uidi quosdam
 lestricam eueciam se habebant regionalium iuuenum qui
 utentes eis non minus quam circa palestram ad eueciam
 esu carniū porcinarum. eis utentes non minus quam
 Explicite liber galieni de esu porcinarum carniū esu. ⁵⁵
 subtiliante dieta transfla- Explicite liber Galieni de
 tus a Nicholao de regio de subtiliante dieta.
 greco in latinum.

³⁹ perperinam p: prociinam d
⁴² et enim etiam d ⁵⁰ ⁵¹ re-
 gionis illius d ⁵² eueciam d
⁵⁵—⁵⁸ om. p

⁴⁰ in ante planiciebus ite-
 rat v¹ recte ⁴³ et propterea
 quod omnes v¹ ⁴⁴ illud om. v¹

liae campetribus ma-
 gnus est prouentus. Cui
 simile aliud est, quod iuxta
 vrbem quandam Pergamo
 vicinam habetur, quo vi-
 que omnes eius regionis
⁴⁵ incolae propter consuetu-
 dinem citra molestiam
 vtuntur: (nam debito modo
 sumptum sitim extinguit)
 laedit autem omnes qui ei
 non affueuerint. (103) Cor-
 pora tamen bibentium eui-
 denter nutrit. Cui rei ar-
 gumento sunt incolae in-
 uenes, qui in palaestra,
⁵⁵ bonae habitudinis compa-
 randae gratia, sese exer-
 cent. Utuntur enim hoc
 vino in potu, non aliter
 quam suilla in cibo.
 Libri de attenuante vicibus
 ratione, Martino Gregorio
 interprete, finis.

praetulisse videtur.¹⁾ de εἰς et ἐς cf. quae adnotavi ad p. 17, 17. in adiectivo μικρός vel μικρός servavi codicis inconstantiam, quamquam Galenum aut semper aut certe post vocabula in vocales desinentia συμικρός posuisse conicio. κλιβανος an κριβανος scripserit Galenus cum nondum satis constare videatur, interim tolerandum existimavi et κλιβάνου 13, 12 et κριβανῖται 18, 17, quamquam hoc rarum est (VI 761, 4), illud saepius invenitur (VI 489, 8 ss. 761, 6 764, 18. Scr. min. II 20, 1). omnino enim in eiusmodi rebus cautissime agendum est in libris Galeni, qui in libro de simplicium medicamentorum temperamentis ac facultatibus nono (XII 194, 11), postquam de synonymis quibusdam vocibus dixit quae a nonnullis putidius distinguebantur, ἐγὼ γοῦν inquit ἐξεπληθεὺς εἴωθα μεταβάλλον τὰ ὀνόματα λέγειν ἐκατέρως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν ἀχρήστως ἐρῶσιν ἔνιοι, δεικνὺς ἔργῳ μηδὲν βλαπτομένην τὴν σαφήνειαν τῆς ἐρμηνείας, ὁποτέρως ἂν τις εἴπῃ.

Pluralem praedicati post neutrum pluralis nusquam recepi. correxi igitur ὀνλννται 30, 18 et septem ni fallor locis ἐστὶν restitui pro εἰσὶν, quod e compendio perperam intellecto ortum esse suspicor. contra p. 20, 14 pro ὅσα cum Oribasio scribendum erat ὅσοι (scil. ἰχθύες). ἐκκαθαίρεται vero p. 30, 19 restituendum fuisse pro ἐκκαθαίρεσθαι δέονται intellegitur collata versione Latina, praesertim cum sequatur δεῖται quod ad δέονται illud corrigendum adscriptum fuisse veri simile est.

Hiatus in hoc libello rarissime occurrit. in quo et evitando et admittendo eadem norma adhibetur quae in aliis Galeni libris observata est.²⁾ toleratur enim vocabulum concursus

1) cf. Galeni de temperamentis [liber I rec. Helmreich (progr. Aug. Vind. 1897) p. 46 s.

2) cf. Galeni Institutionis logicae ed. Teubn. p. VII. eisdem fere artificijs quibus illic in hoc quoque libello utitur, velut dicit non αὐ sed αὐθις οὖν 6, 17, αὐθις ἐπανίωμεν 14, 21, αὐθις ἐπὶ 34, 12, non ἄνευ sed χωρὶς ἐψήσεως 8, 10, non εἶναι sed ὑπάρχειν αὐτῷ 8, 7, ὑπάρχειν ἐλαίῳ 8, 21.

- I. post articulum et pronomina: *αὐτοὶ οἱ ἄρτοι* 15, 24, *οὗτοι ἐναντιώτατοι* 33, 4, *τοιούτω οἴνω* 35, 9, quamquam Oribasius recte fortasse praebet *τοιούτω χρῆσθαι καὶ οἴνω*. accedit *οἱ πλεῖστοι εὐώδεις* 30, 12, de quo cf. Gal. scr. min. II p. LXXV Müller. sed 32, 1 *ἐξ αὐτοῦ ὠνεῖσθαι* quod intellegi nequit in *αὐτοῦς ὠνεῖσθαι* corrigendum esse discimus collata versione Latina et 35, 4. 5 scribi potest *τούτω <γ'> οὐ*, quamquam hoc necessarium non est.
- II. post verborum formas in *αι* exeuntes: *γεννᾶται ἐν* 32, 13, *μυγνύναι αὐτῇ* 14, 12, nisi forte praestat *μυγνύειν* scribere ut 14, 5; cf. scr. min. I p. XLIX num. 5 Marquardt.
- III. post *καὶ* et *ἢ* itemque ante *οὐ*: *προσῆκει οὐ* 20, 10.
- IV. post praepositionem *περὶ*: *διορίσασθαι περὶ αὐτῆς* 3, 6, sed *ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν* 5, 9, *πάθεισιν ὑπὲρ ὧν* 31, 16.
- V. in pausa: *μήκωνι, ἀλλ'* 11, 17, *χρη'* *δλιγότεροφιοι* 15, 5 s., *δεῖ, ὄσαι* 24, 14.

Quod vero 35, 1 legitur *οὕτω ἂν*, id sine dubio in *οὕτως ἂν* mutandum est coll. 12, 5 23, 14 28, 16 34, 12. 16 s. inter *μῖξ* vero et *οὕτως* 23, 13 ex Oribasio et versione Latina inserendum erat *τοῦλάχιστον*. praeterea 14, 22 codex praebet *ἐν πισάνῃ μόνη ἢ*, quod fortasse in *μόνον* corrigendum est, cum Nicolaus praebeat *in xrisana solum*. pro *κάρου οὐδὲν* 24, 10 scribendum esse *καροῦς οὐδὲν* apparet ex locis in adnotatione laudatis. in *πολλαχόθι ἐσθίεσθαι* 22, 15 elisione utendum erat, de qua cf. Peterseni dissertatio Gottingensis a. 1888 p. 43.

Adiectiva *πᾶς* et *ἅπας* ita distinguuntur, ut hoc post consonantes, illud post vocales semper ponatur¹⁾ excepto uno loco inter sexaginta fere, qui invenitur p. 22, 18 (*ἔδωδῃ ἀπάντων*). nam *πανταχόθεν πάντα* 8, 1 in *πανταχόθι πάντα* corrigendum esse et sententia docet et versio

1) cf. quae de hac norma post Dielesium exposui in Inst. ^{s.}

Latina *ubique* exhibens. *σύμπας* semel post consonantem invenitur 12, 19, post vocalem quinquies.

Inscribitur hic libellus in codice Parisino *γαληνοῦ περὶ λεπτυνούσης διαίτης*:— *καὶ παχυνούσης*—, sed verba *καὶ παχυνούσης* perperam addita esse apparet et ex § 104¹⁾ et ex eis quae in Ratione medendi leguntur X 332, 8 ss. ἡ διαπήδησις . . θεραπευθήσεται . . ὑπὸ τῆς παχυνούσης διαίτης: ὅποια δ' ἐστὶν αὐτῇ λεχθήσεται μὲν πῶς τῶν τοῖς ἐξῆς, εἴρηται δὲ δυνάμει κἄν τῷ Περὶ λεπτυνούσης διαίτης. ceteris vero locis Galenus hunc libellum vocat τὸ περὶ τῆς λεπτυνούσης διαίτης (I 411, 1 XIX 31, 9 [109, 16 M.], scil. γράμμα I 300, 15 [cf. XIX 508, 15] VI 761, 17 vel ὑπόμνημα VI 409, 18) vel τὸ τῆς λεπτυνούσης διαίτης (sc. ὑπόμνημα VI 392, 17, nisi forte hic quoque περὶ inserendum est coll. v. 15 et 16), cui tamen differentiae nihil tribuendum est, quia Galenum titulos librorum suorum saepissime parum accurate afferre constat.²⁾

Integrum vero esse hunc libellum vix esset quod dicerem, nisi Costomiris contendisset deesse eius victus descriptionem quem vocant crassificantem. cui sententiae cum alia obstant tum illud *δυνάμει* quod occurrit in eo loco quem modo laudavimus (X 332). quod vero ne attenuantem quidem materiam hoc libello absolutam esse ait, id falsum esse docet Galenus ipse, cum dicit § 87 initio ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τούτων ἀντάρκως διήρηται, λείποιτ' ἂν ἔτι καὶ περὶ μέλιτος καὶ οἴνου καὶ γάλακτος διελεθεῖν: cui propositioni accurate respondent ea quae in codice Graeco servata sunt, si quidem primum

1) vid. quae de hac re contra Costomirem dixi in Mus. Rhen. LI 467.

2) similia sunt VI 392, 15 ἐν . . τῷ Περὶ τῆς εὐχυνίας τε καὶ κακοχυνίας, XV 244, 17 ἐν τοῖς Περὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων ὑπομνήμασιν, XV 364, 15 ἐν τῷ Περὶ τῆς τῶν νοσημάτων διαφορᾶς aliaque multa: in ipsis enim inscriptionibus horum librorum omittitur articulus. cf. Ilberg in Mus. Rhen. XLIV (1889) 223³ et LI (1896) 177³.

de melle (§ 87) et de vinis (88—103) agit, ad quae excusatione quadam interposita (104—108) redit (109—113), deinde lactis seri casei facultates exponens totam dissertationem concludit (114—118). Oribasius vero, a quo in errorem inductus est Costomiris, non ex hoc tantum libello, sed ex aliis quoque et Galeni et aliorum libris hausisse putandus est.

In capitum divisione inde a principe versionis Latinae editione vulgata, quamquam non omnibus locis probari potest, tamen, ne quas turbas facerem, nihil novare constitui. sed operam dedi ut minoribus particulis distinctis numerisque adscriptis sententiarum conexione atque divisionem magis perspicuam facerem. ceterum antiquioris versionis codices et Parisinus et Dresdensis suam uterque atque propriam divisionem habet a vulgata diversam, quae si operae pretium erit e tabella ex adverso posita (p. XXV) poterit cognosci.

Unum hac occasione data addere liceat, quamquam ad hunc libellum non pertinet, in codice Parisino et Dresdensi servatos esse duos Galeni libellos in sermonem Latinum conversos alterum ex Graeco, ex Arabico alterum, qui perisse putantur: libellos dico *de causis contentivis* (*περὶ τῶν συνεκτικῶν αἰτιῶν*) et *de sententiis* (*περὶ τῶν ἑαυτῶ δοκούντων*), de quibus cf. quae exposuit Ilberg in Mus. Rhen. vol. LI p. 174 s. et LII p. 622 s. utrumque libellum cum aliis quibusdam similis argumenti in lucem edere constitui.

Scr. Friburgi Brisigavorum
m. Sept. a. h. s. 98.

C. K.

Caput	p	d	v ¹ v
I	§ 1—5	§ 1. 2	§ 1—5
II	§ 6—11	§ 3— 11	§ 6—11
III	§ 12—22	§ 12—22	§ 12—22
IV	§ 23—26 <i>καὶ ταῦτα</i>	§ 23—26 <i>καὶ ταῦτα</i>	§ 23—25
V	§ 26 <i>σπερμάτων</i> —29	§ 26 <i>σπερμάτων</i> —29	§ 26—29
VI	§ 30—54	§ 30—44	§ 30—44
VII	§ 54—72 <i>εἴρηται</i>	§ 45. 46	§ 45—54
VIII	§ 72 <i>περὶ δὲ</i> — 76 <i>τοσαῦτα</i>	§ 47. 48	§ 55—71
IX	§ 76 <i>μετιέναι</i> —86	§ 49—50	§ 72—75
X	§ 87—91	§ 51—54	§ 76—83
XI	§ 92—103	§ 55—64	§ 84—86
XII	—	§ 65—72 <i>εἴρηται</i>	§ 87—103
XIII	—	§ 72 <i>περὶ δὲ</i> — 76 <i>τοσαῦτα</i>	—
XIV	—	§ 76 <i>μετιέναι</i> —83	—
XV	—	§ 84—86	—
XVI	—	§ 87—91	—
XVII	—	§ 92—103	—

ADDENDA ET CORRIGENDA

- p. 3 in adnot. ad v. 10 leg. *μήπω* pro *μηκέτι*.
p. 9, 5 restituendum fort. *ἐπισον* coll. XI 832 et 833.
p. 25, 21 *οἷσις* G¹ fort. ex *δοίς*, cf. VI 606, 10 ss. et XII 87, 17 s.
p. 27, 2 de *καὶν εἰ* adde Iv. de Müller *Deutsche Litteraturzeitung*
1896, 139.
in adnotatione ad 5, 15 20, 5 26, 13 leg. *adnot.* pro *adnota*.
-

ΓΑΛΗΝΟΥ
ΠΕΡΙ
ΛΕΠΤΥΝΟΥΣΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣ

G codex Parisinus Suppl. Gr. 634 saec. XIV
p codex Parisinus Lat. 6865 saec. XIV
d codex Dresdensis Db 92 saec. XV
v editio Veneta a. 1502
L libri **p d v** consentientes
O Oribasii editionis Parisinae vol. I
o eiusdem vol. V
ABCFPV codices Oribasii ab editoribus Parisinis **adhibiti**

ΓΑΛΗΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΛΕΠΤΥΝΟΤΗΣΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣ

Ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα τῶν χρονίων ἀρρωστημάτων I 1
λεπτυνούσης χρήζει διαίτης, ὡς πολλάκις ἐπὶ μόνῃ
5 ταύτῃ καταστῆναι καὶ μηδενὸς ἔτι φαρμάκου δεηθῆναι,
καλῶς ἂν ἔχοι διορίσασθαι περὶ αὐτῆς ἀκριβέστερον·
ἄμεινον γὰρ ἐν οἷς ἐγχωρεῖ διαίτη μόνον χρησάμενον
ἐπιτυχεῖν τοῦ τέλους, ἐν τοῦτοις ἀφίστασθαι τῶν φαρ-
μάκων. ὡς ἔγωγε καὶ νεφρίτιδας οἶδα καὶ ἀρθρίτιδας 2
10 οὐκ ὀλίγας, ὅσαι γε μὴ πάρων ἀπέφηναν τὰ ἔρθρα
μεστά, τὰς μὲν <παντελῶς> παυσαμένας ἐπὶ <τῇ> τοι-
αύτῃ διαίτῃ, τὰς δὲ μετριωτέρας ἀποδειχθεῖσας· οἶδα
δὲ καὶ τῶν δυσπνοιᾶ συνεχῶς ἀλισκομένων οὐκ ὀλίγους

1—4, 6 0 187, 5—188, 7

1 γαληνὸς περὶ λεπτυνούσης διαίτης: — καὶ παχυνούσης: —
G: *Incipit lib. G. (gal. v) de subtiliante dieta p̄v: Liber galieni
de subtiliante dieta d: cf. praefatio 4. 5 μόνῃ ταύτῃ O: sola
ea L: ταύτῃ μόνῃ G 6 διορίσασθαι G: determinare quid
(quid' p) L: fort. διορίσασθαι τι 10 ὅσαι γε μετὰ πάρων
ἀπέφηναν τὰ ἔρθρα (om. μεστά) O: quaecumque nondum cum
poris (nudos corporis v) ostenderunt (offenderunt d) articulos L
id est ὅσαι γε μὴ (vel μηκέτι) μετὰ πάρων ἀπέφηναν τὰ ἔρθρα,
fortasse recte 11 παντελῶς] omnino L: καὶ παντελῶς O: om.
G <τῇ> addidi ex O 12 post τὰς δὲ add. καὶ O*

εἰς τοσοῦτον ὠφεληθέντας ὡς ἦτοι καταστῆναι τελέως
 ἢ διὰ μακρῶν χρόνων ἐνοχλεῖσθαι μικρά· τῆκει δὲ καὶ
 σπληνας μέγλους ἢ λεπτύνουσα δίαιτα καὶ ἦπαρ
 σκιρρούμενον, καὶ ἐπιληψίας τὰς μὲν μικρὰς ἔτι καὶ
 ἀρχομένας ἰᾶται τελέως, ὅσαι δ' ἤδη χρόνιαι τε καὶ 5
 3 ὑπουλοὶ, καὶ ταύτας ὀνύνησιν οὐ μικρά· κέκληται μὲν
 οὖν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἢ τοιαύτη δίαιτα λεπτύνουσα,
 καθότι καὶ παχύνουσαν ἐτέραν ὠνόμασαν ἐναντίαν τῆς-
 δε, κατὰ τὸν γεννώμενον ἐφ' ἑκατέρας ἐν τοῖς σώμασιν
 ἡμῶν χυμὸν· ἐγνωσται δὲ μακρῷ χρόνῳ πείρα θ' ἅμα 10
 καὶ λόγῳ κριθεῖσα· καὶ γὰρ ὁσμὴ καὶ γεῦσις ἱκανὰ γνω-
 ρίσματα προσβάλλουσι τῷ λογισμῷ πρὸ τῆς πείρας τῶν
 4 τοιούτων ἐδεσμάτων ἀπάντων. ὅσα γὰρ ἐρεθίζει καὶ δάκνει
 τὰς αἰσθήσεις, εὐδηλον ὡς δριμέα τ' ἐστὶ ταῦτα καὶ
 πάχος χυμῶν τέμνειν ἱκανά, καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω 15
 τοῦ δέοντος ληφθέντα δῆξιν ἐργάζεται τῇ γαστρὶ καὶ
 ἄσπην οὐ σμικράν, ἐμούμενά τε καὶ διαχωρούμενα δρι-
 μείας ὁσμὰς ἀποπέμπει· τὰ πλείστα δ' αὐτῶν καὶ οὖρα
 καὶ ἰδρωτάς ἐκβάλλει δυσώδεις τε καὶ δριμεῖς· καὶ
 μὲν γε καὶ φύμασιν ἐπιτιθέμενα καὶ δοθιῆσιν ἔνια 20
 μὲν αὐτῶν ῥήγγυσι καὶ διαβιβρώσκει ῥαδίως, ἔνια δὲ
 κατατίρησι τὸ δέρμα, πολλὰ δ' οἶον λέπος ἀφίστησιν
 αὐτοῦ καὶ τινα ἔλκη καὶ μάλιστα τὰς καλουμένας
 5 ἐσχάρας ἐργάζεται. ταῦτα πάντα γνωρίσματ' ἐστὶ
 μέγιστα τοῦ καὶ τοὺς ἐν τῷ σώματι χυμοὺς ὑπ' αὐτῶν 25
 λεπτύνεσθαι δριμείαν τιν' ἐχόντων καὶ τμητικὴν δύνα-

6 σμικρά 0 8 τῆσδε] genetivus post ἐναντίος apud Ga-
 lenum rarissimus, nisi quod dicere solet τοῦναντίον τινός
 ἐφ' ἑκατέρας om. L 14 τὰ εἰσι G ταῦτα G: universa (= πάντα)
 -- om. v 24 hec omnia sufficientes cognitiones et maxime
 super v) L γνωρίσματα εἰσι G

μιν, ἀλλὰ καὶ ἡ πείρα μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ· φαίνεται
 γὰρ ἰκανῶς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐδεσμάτων ὀνιμάμενα
 πάνθ' ὅσα παχέων καὶ γλίσχρων καὶ ψυχρῶν χυμῶν
 ἀναπέπλησται σώματα. χρῆ δ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων II 6
 5 ἀπάντων ἐπιστάτην εἶναι τὸν ἰατρόν, τὸν τε καιρὸν
 ἐξευρίσκοντα καὶ τὸ μέτρον τῆς χρήσεως, οὕτω κἀν
 τοῖσδε· κίνδυνος γὰρ εἰς κακοχυμίαν ἐμπεσεῖν τὸν
 οὐκ ὀρθῶς αὐτοῖς χρῶμενον· ἀλλ' οὐ τοῦτο νῦν πρό-
 κείται διδάσκειν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν μόνον τῶν ἐδεσμά-
 10 των διελεθεῖν.

Ὅτι μὲν οὖν σκόροδα καὶ κρόμμυα καὶ κάρδαμα 7
 καὶ πράσα καὶ νᾶπυ τῶν λεπτυνότων ἐστίν, οὐδ' ἂν
 οὐδ' ἰδιώτην λάθοι διὰ τὸ σφοδρὸν τῆς ἐν αὐτοῖς
 δυνάμεως, ἐφεξῆς δὲ τούτων σμύρνιον τε καὶ πύρεθρον
 15 ὀρίγανόν τε καὶ καλαμίνθη καὶ σισύμβρια καὶ γλήχων
 καὶ θύμβρα καὶ θύμα, χλωρὰ πάντα προσφερόμενα
 πρὶν ξηρανθῆναι· ἀποξηρανθέντα γὰρ ἤδη φάρμακα
 f. 133^v G [τε] | καὶ οὐκέτι τροφαί. καθόλου δὲ πᾶν τὸ ξηρὸν 8
 ἰσχυρότερον τοῦ τεθηλότος ἐστί, καθότι καὶ αὐτῶν τῶν
 20 μὴ ξηρῶν τὰ τελεώτερα τῶν ἀτελῶν ἐστὶν ἰσχυρότερα,
 καὶ ὅσα κατὰ λόφους ἢ ἐν χωρίοις ἀνύδροις ἠϋξήθη,
 τῶν ἐν πεδίοις ἢ κήποις ἢ τέλασιν ἰσχυρότερα. ταυτὶ 9
 μὲν <οὖν> ὑπὲρ ἀπάντων χρῆ γινώσκειν κοινῇ· τοῖς
 δ' εἰρημένοις ἐφεξῆς ἐστὶν ὃ τε τῆς καππάρεως καὶ ὁ

11 — 7, 12 O 193, 1—194, 2. o 156, 1—11

7 ἐκπεσεῖν G: incidere L 11 κρόμμυα G 15 καλαμίνθη,
 μίνθη O, cf. adnota ad 7, 10 σισύμβρια G O: σισύμβριον o et
 C² in O: sisimbrium L γλήχων G 16 θύμα O: θύμα G:
 θύμον o (sed θύμα F): thymus L 18 τε induxi: om. Oo: far-
 maca iam sunt L: an φάρμακ' ἐστί? δὲ G cf. § 78: γὰρ Oo:
 et L 20 εἰσὶν G 22. 23 ταυτὶ μὲν G: ταῦτη μὲν οὖν O:
 ταῦτα μὲν οὖν o: hec igitur L: cf. VI 326, 18

- τῆς τερμίνθου καρπὸς καὶ τούτων ἐφεξῆς εὐζωμά τε
καὶ σία καὶ σέλινά καὶ πετροσέλινά καὶ ὄκιμα καὶ
10 φαφανίδες καὶ κράμβη καὶ τεῦτλα. μαλάχη δὲ καὶ
βλίτα καὶ ἀτράφαξις, εἰ καὶ ταῖς ἰδέαις ἐγγυτάτω τῶν
τεύτλων εἰσίν, ἀλλὰ τὴν γε δυνάμιν οὐκ ἐγγύς· ὕδα- 5
τώδη τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἀμβλέα καὶ δριμείας δυνάμεως
ἤμιστα μετέχοντα παραπλησίως κολοκύνθαις τε καὶ
σικύοις πέποσί τε καὶ μηλοπέποσι καὶ κοκκυνήλοις.
11 ἅπαντα γὰρ τὰ τοιαῦθ' ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ καὶ φλεγμα-
τώδη, καὶ μᾶλλον ὅσα χωρὶς ἐψησεως ἐσθίεται, μῆλα 10
καὶ ἄπιοι καὶ σίκυοι· διὸ καὶ τινες ἐψοῦσι τῶν σικύων
τοὺς σκληροτέρους ὁμοίως ταῖς κολοκύνθαις· καὶ τῶν
μῆλων δὲ καὶ τῶν ἀπίων ἤττον βλάπτουσιν αἱ ἐφθαί,
καὶ τῶν ὠμῶν ἐσθιομένων αἱ εἰς ἀπόθεσιν ἐπιτηδειό-
ταται τῶν εἰρημένων ἤττον εἰσι μοχθηραί. ἀλλὰ γὰρ 15
οὐ περὶ τούτων ὁ λόγος μοι νῦν.

- III 12 Ἀϋθις οὖν ἐπὶ τὰ λεπτύνοντα τοὺς ἐν τῷ σώματι
χυμούς ἐδέσματα μέτειμι, τὴν ἀρχὴν ἀκριβέστερον
ποιησάμενος ἀφ' ὧν ἀπέλιπον, ἐπειδὴ διορισμοῦ δεῖ- 20
13 ταί τινος ἀκριβεστέρου. τὰ τοίνυν ἀπαλὰ καὶ νέα 20
πάντα διὰ τὸ πληθὸς ἔτι τῆς ὑγρότητος ἦν ἔτ' αὐξανό-
μενα κέκτηται, μέτρια ταῖς δυνάμεσιν ἐστίν, ὥς καὶ
μικρῶ πρόσθεν εἴρηται, καὶ διὰ τὴν αἰτίαν τήνδε
πολλὰ τῶν φαρμακωδῶν, ἔστ' ἂν ἔτι φύηται καὶ αὐξη-
ται, παραπλησίως τοῖς ἐδέσμασιν ἐσθίεται, καθάπερ οἷ 25

23 μικρῶ πρόσθεν] § 8

3 κράμβη G⁰: caulis L: κράμβαι ο τεῦτλα] εν et λ in
lit. G¹ (scripserat τλεῦτα) 4 βλετα d: blitum p: bletum v
5 τλεῦταν G γε scripsi: τε G: om. L 7 κολοκύνθαις G
10. 11 μῆλα — σίκυοι om. L 20 ἀπλᾶ G: tenera L 22 δυ-
νάμεσιν εἰσίν G

τε τοῦ σιλφίου καὶ οἱ τοῦ νάπυος κανλοὶ καὶ προσ-
 ἔτι τούτοις πυρέθρου τε καὶ σκολύμου καὶ ἡρυγγίου
 καὶ ἄλλων μυρίων, ἃ δὴ καλεῖν ἔθος ἡμῖν ἐστὶν ἄγρια
 λάχανα τῷ μικρὸν ὕστερον αὐτῶν ἕκαστον ἀκανθῶδες
 5 τε γίνεσθαι καὶ μηδὲ τοῖς βοσκήμασιν ἐδώδιμον ὑπάρ-
 χειν. εἰδέναι δὲ δεῖ πάντα τὰ τοιαῦτα τελειωθέντα 14
 μὲν ἱκανῶς τμητικά, φυόμενα δὲ καὶ ἀξυανόμενα
 μετρίως λεπτόνειν· οὕτω γέ τοι καὶ ἡ ἀκαλήφη πρὶν
 ξηρανθῆναι παραπλησίως γε μαλάχαις καὶ τοῖς τεύτλοις
 10 ἐδώδιμος ὑπάρχει, μάραθρον δὲ καὶ πήγανον καὶ κο-
 ριανον καὶ ἄνηθον ἐκ τῆς αὐτῆς ἐστὶ τούτοις ιδέας
 πρὸς τῷ καὶ θερμαίνειν ἐπιφανῶς. ἕτερον δὲ τι γένος 15
 ἐστὶ λαχάνων ἀγρίων ἥττον τῶν εἰρημένων τμητικόν,
 ὡς δοκεῖν ἐκ τῆς μέσης τε καὶ οὐδετέρας εἶναι φύσεως
 15 ὡς μήτε τέμνειν σαφῶς μήτε παχύνειν· καλεῖται δὲ τὰ
 τοιαῦτα λάχανα κοινῇ μὲν ἅπαντα σέρις, ἰδίᾳ δὲ κατ'
 εἶδος ἕκαστον αὐτῶν ἴδιον ὄνομα κέκτηται παρὰ τοῖς
 ἀγροίοις οἷον αἶ τε θριδακίνοι καὶ αἶ χονδρίλαι καὶ
 τὰ παρὰ τοῖς Σύροις γιγγίδια καὶ ἄλλα μυρία τοι-
 20 αῦτα καθ' ἕκαστον ἔθνος· Ἀθηναῖοι μέντοι κοινῇ
 πάντα σέρις ὀνομάζουσιν· οἱ γὰρ παλαιοὶ τοῖς εἰδεσιν
 f. 134^r G αὐτῶν ἅπασιν | οὐκ ἔθεντο προσηγορίαν οὐδε-
 μίαν. ἐπεὶ τοίνυν οὐδὲν εἶδος αὐτῶν ἐστὶν ἕπασιν γνώ- 16

12—19 O 201, 10—202, 1. o 159, 21—24

2 τούτοις ex τούτους corr. G¹ καὶ σκολύμου om. L
 ἡρυγγίου G 6 εἰδέναι δὲ (malim δὴ) δεῖ G: iam autem L
 7 τμητικά G: sunt incisiva L 8 λεπτόνειν G: subtiliant L
 ἀκαλήφη G 9 παραπλησίως — τεύτλοις om. L γε G: an
 ταῖς γε? 10 μάραθρον Oo: μάραθρον G: cf. VI 622, 16 638,
 17 641, 3 ss. X 578, 2 post coriandrum add. mentastrum pd: cf.
 μίνθη O 193, 2 18 ἀγροίοις G in versu: rusticis L: γε. ἔπτι-
 κοῖς G¹ s. v.: Ἄττικοῖς Oo χονδρίλαι, δρι ε. v. G¹ 21 ομῆτικῶν versu L

ριμον, ὅτι μηδὲ φύεται πανταχόθι πάντα, καθόλου
 χρητῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐκμαθόντα γνωρίσματα μήτ'
 ὀνομάτων δεῖσθαι κατ' εἶδη μήτε τῆς κατὰ μέρος
 17 αὐτῶν ἐξηγήσεως. εἰ μὲν δὴ κατὰ τὴν γεῦσιν ἢ τὴν
 ὁσμὴν ἢ καὶ ἀμφοτέρας τὰς αἰσθήσεις δορμύ <τι> καὶ 5
 δάκνον καὶ θερμὸν φαίνοιτο, τμητικὴν καὶ λεπτύνου-
 σαν ἔλπιζε τὴν δύναμιν ὑπάρχειν αὐτῷ· κατὰ ταῦτά
 δὲ κἄν εὐωδίαν τινα κατὰ τὴν ὁσμὴν ἔχον ἀρώματος
 ἐμποιῇ τῇ γεύσει φαντασίαν, ἀνάγκη καὶ τοῦτο θερμὸν
 μὲν εἶναι τὴν δύναμιν, ἀλλ' ἦττον τῶν δακνόντων τε 10
 καὶ διαβιβρωσκόντων καὶ θερμαινόντων ἐπιφανῶς
 18 ἔχει δὲ τι τμητικὸν καὶ ὅσα νιτροῦδες ἢ ἀλμυροῦδες ἐν
 τῇ γεύσει προσφέρει, πρὸς τῷ καὶ τὴν γαστέρα τὰ
 πλείστα τῶν τοιούτων ὑπάγειν· οὐχ ἦττον δὲ τούτων
 τὰ πικρὰ λεπτυνούσης ἐστὶ δυνάμεως, ὅθεν καὶ τὰ 15
 19 πλείστα τῶν τοιούτων ἔψοντες ἐσθίουσιν. οὐ μικρὸν
 δὲ δῆπου διαφέρει καὶ τὸ δι' ὄξυμέλιτος ἢ ὄξους ἢ
 ἄλτων ἢ ἐλαίου προσενέγκασθαι τι τῶν τοιούτων· ἐπι-
 τείνεται μὲν γὰρ ἡ δύναμις αὐτῶν ὄξει τε καὶ ὄξυ-
 μέλιτι, καθαιρεῖται δ' ἐλαίῳ· πρὸς γὰρ τῷ μηδὲν 20
 ὑπάρχειν ἐλαίῳ παχέων χυμῶν λεπτυντικὸν ἔτι καὶ
 20 τὴν ἰσχὺν ὅσα τοῦτο δορᾶν πέφυκε καθαιρεῖ. ταῦτ'
 ἄρα καὶ ὅσα τῶν ἐδεσμάτων ὑδατώδη τε καὶ ἀμβλέα
 γενομένοις ἐστίν — ὑπάρχει δὲ τοῦτο διὰ περιττὴν
 ὑγρότητα τοῖς πλείστοις τῶν λαχανωδῶν καὶ μάλιστα 25

4—20 O 188, 7—189, 2

1 πανταχόθεν G: ubique L 5 δορμύ G: acutum quid L
 7 κατὰ ταῦτά scripsi: κατὰ ταῦτα G: secundum hoc L
 7 ἐμποιῇ G 15 εἶσι G 22 ὅσα G: omnium quocumque L:
 Fleckeiseni annal. suppl. XXIII 682'

τοῖς κηπευομένοις — ἅπαντα ταῦτα δι' ὄξους ἐσθίουσιν, ὅσα μὲν ἥδιον ὠμὰ προσφέρεσθαι, γάρου μίγνύντες, ὅσα δ' ἐφθὰ, τοῦλαιον ἐπιχέοντες· ἔνια δὲ καὶ δι' ὑποτριμμάτων ἐσθίουσιν ὄξος μὲν ἐχόντων
 5 ἀπάντων, ἀλλ' ἦτοι μετὰ μέλιτος ἢ νάπυος, ἀνηθον ἢ λιβυστικόν ἢ κύμινον ἢ σέλινον ἢ τὸ τοῦ κάρου σπέρμα μίγνύντες ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον. αὐτὴ γὰρ ἡ 21 φύσις ἡγείται καὶ διδάσκει τὸ ποιητέον οὐ μόνον τοὺς τι σοφώτερον ἐπισταμένους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδιώτας·
 10 καὶ ἔργωε πολλάκις συνεχῶς χρῆσθαι τοῖς τοιοῦτοις ὑποτριμμασιν ἐκέλευον <ἄν> οἷς μέλει λεπτυνούσης διαίτης, εἰ μὴ τῆς σαρκὸς τῶν φοινίκων ἐμίγνυον αὐτοῖς ἔνιοι τῶν ὀψοποιῶν πάμπολυ. γινώσκειν οὖν 22 χρῆ καὶ περὶ τῶν ὑποτριμμάτων ἐν βραχεῖ· τὰ μὲν
 15 δὴ <διὰ> τῶν θριμέων τε καὶ θερμῶν πλείστων ἐμβεβλημένων, οἷάπερ ἐστὶ τὰ τε νῦν εἰρημένα καὶ ὅσα διὰ κρομμύων τε καὶ σκοροδῶν ἢ κοριάων σκενάζουσι, ταῦτα μὲν οὖν ἅπαντα τῆς λεπτυνούσης ἐστὶ δυνάμεως, ὅσα δ' ἦτιον τούτων μὲν μετέχει πλείονων δὲ
 20 τῶν παχυνόντων, ἐπίμικτα ταῖς δυνάμεσιν ὑπάρχει.

Ἐπεὶ δ' ἐξ ἀρχῆς ὁ λόγος ἐγένετό μοι περὶ IV 23 τῶν λαχανωδῶν ἐδεσμάτων ὡς τὰ πλείστα τοῦ γένους τούτου λεπτύνει, ἐφεξῆς ἂν εἴη ὀητέον καὶ περὶ τῶν ἀσπαράγων καλουμένων, ἐλείου τε καὶ μυακανθίνου
 25 καὶ τοῦ τῆς χαμαιιδάφνης ἔτι τε καὶ βρωονίας καὶ

3 ἐφθὰ G itemque infra ἐφθού, ἐψοῦσιν 5 ἄνισον G
 8 ἡγείται G: subenarrat L (an ὑφηγείται?) 10 πολλάκις (multotiens) post ἰδιώτας L fort. recte 11 ὑποτριμμασιν G <ἄν>
 addidi: iubebam L 14—16 τὰ — εἰρημένα καὶ ὄμ. p 15
 <διὰ>] per dv: om. G 18 ἐστὶ] εἶναι G: sunt (praeced. quoniam, cf. 15, 5 et 7) L 19 quidem huius L: fort. μὲν τούτων plus L: fort. πλείον 24 ἔλλου G 25 βρωονίας G

ἄγνου καὶ ἀκτῆς καὶ τῶν ὁμοίων· ἐν τούτῳ δὲ τῷ
 γένει καὶ οἱ τῶν ἀμπέλων ἑλικές εἰσι καὶ οἱ τῶν
 βάτων καὶ εἴ τινος ἄλλου δένδρου βλαστὸς ἢ ἄνθος
 24 ἐδώδιμον ὑπάρχει. ὁ μὲν οὖν μυακάνθινος ὀνομαζό-
 μενος τῆς μέσης πως ὑπάρχει δυνάμεως· ἐφ' ἑκάτερα
 δὲ τούτου μικρὸν ἀποδέοντες ὁ θ' ἑλειὸς ἐστὶ καὶ ὁ
 τῆς χαμαιδάφνης, τοσοῦτον δ' ὑγρότερος ὁ ἑλειὸς ὅσον
 ξηρότερος ὁ τῆς χαμαιδάφνης· εὐστόμαχος δ' οὐδὲν
 ἦττον τῶν εἰρημένων ἐστὶν ὅ τε τῆς βρουωνίας καὶ ὁ
 τοῦ ἄγνου καὶ <ὁ τῆς> ἀκτῆς | καὶ μᾶλλον ἔτι f. 134^v
 τούτων οἱ σαφῶς ἀύστηροὶ καὶ στύφοντες οἶος καὶ ὁ 11
 τῆς βάτου καὶ <ὁ> τῆς ἀμπέλου· καθαίρει δὲ διὰ τῆς
 25 κάτω γαστροῦς ὁ τῆς ἀκτῆς. ἀλλὰ τοὺς μὲν καθαίρου-
 τας οὐχ οἶόν τ' ἐστὶ γνωρίζαι πρὶν πειραθῆναι, τῶν
 δ' ἄλλων τῆς δυνάμεως ἐνεστὶ στοχάσασθαι τῇ γεύσει 15
 τεκμαιρόμενον. οἱ μὲν γὰρ στύφοντες ἅπαντες εὐστό-
 μαχοὶ τ' εἰσὶ τοῦπίπαν καὶ μέσοι πως μάλιστα τὴν
 δύναμιν, ἐξ οὗ γένους ἐστὶ καὶ ὁ τῆς φοίνικος ἐγκέ-
 φαλος· οὕτω γὰρ ὀνομάζουσι τὸ ἀπαλὸν ἐκβλάστημα
 <*****> τοῦ φυτοῦ, καθάπερ ἐλάτας τὰς ἐκ τῶν πλα- 20
 γίων· οἱ δὲ καὶ πικρότητος ἐμφαίνοντές τι τοσοῦτον
 ξηρότεροὶ καὶ τμητικώτεροὶ τούτων εἰσὶν ὅσον καὶ
 πικρότεροὶ· εἰ δὲ καὶ δάκνοιν ἢ θερμαίνοιν ἐπι-

6 ἑλιὸς G utrobique 7 τοσοῦτον — χαμαιδάφνης om. L
 9 βρουωνίας G <ὁ τῆς> om. Grv: qui d 10 post ἀκτῆς
 verba καὶ τῶν ὁμοίων ἐν τούτῳ δὲ [134^v] τῷ γένει καὶ οἱ τῶν
 ἀμπέλων e versu 1 et 2 repetivit G 12 <ὁ> addidi: quales sunt
 qui palmitis (palmitis vitis d) et qui rubi (et rubus v) L
 14 τῶν . . ἄλλων] eorum que roborant ventrem (om. τῆ γεύσει)
 L 22. 23° teneram productionem eam (eam om. v) que fit in
 humilitate plante L: fort. <τὸ γινόμενον ἐν τῇ κορυφῇ>, cf. VI
 ἰσορροφῆν τοῦ φοίνικος, ἣν ὀνομάζουσιν ἐγκέφαλον
 7] τὰ? cf. XII 151, 11

φανῶς τὴν γλῶτταν, ἐν τῇ λεπτυνούσῃ σαφῶς ἰδέα
τίθεσθαι τούσδε.

Περὶ μὲν οὖν λαχανωδῶν ἐδεσμάτων ἀρκεῖ καὶ V 26
ταῦτα, σπερμάτων δ' ἐφεξῆς μνημονεύω. καθόλου μὲν
5 οὖν εἰπεῖν καὶ περὶ τῶνδε, τοῖς φυτοῖς ἔοικε τὰς
δυνάμεις ἃν ἔστι σπέρματα, ξηρότερα γὰρ μὴν ὑπάρχει
πάντων ἐκείνων καὶ διὰ τοῦτο λεπτυνικώτερα καὶ
οὐκ ἔξ ἄπαντος ἐδώδιμα, καθάπερ οὐδ' αἱ βοτάναι
τῶν ἐσθιομένων σπερμάτων ἐδώδιμοι πᾶσαι· πλὴν ὅσα
10 γὰρ τῶν σπερμάτων ἐσθίεται, κατὰ τὴν φύσιν αἰεὶ τῶν
βοτανῶν ἐπὶ τὸ ξηρότερόν τε καὶ θερμότερον ὡς εἰρη-
ται ῥέποντα. οὕτως γοῦν καὶ τὸ τῆς μήκωνος σπέρμα 27
πολὸν τῆς μήκωνος αὐτῆς ἔστι μετριώτερον, ὥστε καὶ
τοῖς ἄρτοις ἐπιπάττουσιν αὐτὸ καὶ πολλοῖς τῶν ἄλλων
15 πεμμάτων μιγνύουσιν ὡς οὐδεμίαν ἔχον βλάβην· ἀλλ'
ὅτι μὲν καὶ τοῦτο ψύχει, δῆλον ἐκ τοῦ καρηβαρές τ'
εἶναι καὶ ὑπνώδες, οὐ μὴν ὁμοίως γὰρ τῇ μήκωνι, ἀλλ'
ὅσον ὁ ὁπὸς αὐτῆς εἰς ψῦξιν ἔστιν ἰσχυρότερος,
τοσοῦτον αὐτῆ τοῦ σπέρματος· ὑπνώδες δὲ καὶ τὸ τῆς
20 θριδακίνης σπέρμα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ λάχωνον
ὑγρόν τ' ἔστι καὶ ψυχρόν· ὥστε χρὴ φυλάττεσθαι
ταῦτα τὰ σπέρματα τὸν διαίτη λεπτυνούσῃ χρῶμενον.
καὶ τὸ τοῦ σησάμου σπέρμα παχὺν καὶ γλίσχρον ἐν 28
τῷ σώματι γεννᾷ χυμόν· σελίνου μέντοι καὶ πετροσε-
25 λίνου καὶ κυμίνου καὶ κάρου καὶ ἀνήθου σπέρμα καὶ

25—12, 10 O 194, 1—6. o 156, 10—15

4 μνημονεύω G: memorabor L: fort. -εύσω, cf. 12, 24
19 fort. αὐτῆ: ipso L (ex ipse mut. d) post. spermate (se-
mente v) add. som(p)noletius L τὸ ex της corr. G¹ 23 καὶ
G: vero p v: enim d 25 κάρους Oo, nisi quod κάρου C¹ ex
κάρου C² in O

προσέτι λιβυστικοῦ καὶ σίνωνος καὶ ἄμμεώς τε καὶ
 σεσέλεως καὶ δαύκον καὶ τορδύλου καὶ πάντων τῶν
 εὐωδῶν καὶ δριμέων καὶ θερμοῶν ἐπιφανῶς ἀρμόζει
 29 τοῖς λεπτυνούσῃ διαίτῃ χρωμένοις. ἔνια δὲ τῶν τοι-
 ούτων οὕτως ἐστὶν ἰσχυρὰ ταῖς δυνάμεσιν ὥστ' οὐδὲν 5
 ἀπολείπεται τῶν γενναιοτάτων φαρμάκων, ὁποῖόν τι
 καὶ τὸ τοῦ πηγάνου σπέρμα τετύχηκεν ὄν, ἰσχυρὸν ἐν
 τοῖς μάλιστα καὶ λεπτυντικὸν ἱκανῶς· οὕτω δὲ καὶ
 <τὸ> τῆς λύγου σπέρμα καὶ τὸ τῆς καννάβεως οὐ
 φαρμακῶδες μόνον ἀλλὰ καὶ κεφαλαλγές· καὶ χρήσαιτ' 10
 ἂν τις αὐτοῖς εἰς ἓν μόνον ἐπιτηδεύως, ἐπειδὰν δι'
 οὖρων καθᾶραι τὸ αἷμα προαιρηῆται. ἀλλὰ γὰρ οὐ περὶ
 φαρμάκων πρόκειται λέγειν ὅτι μὴ πάρεργον, ὥστ' οὐ
 χρή μηκύνειν ἐν τούτοις.

VI 30 Ἄλλ' αὐθις ἐπὶ τὸ τῶν ἄλλων σπερμάτων 15
 ἐπάνειμι γένος, ἃ δὴ καὶ Δημήτριά τινες ὀνομάξουσι·
 συνηθεστέρα μέντοι κλησίς ἐστι τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τοῦ
 γένους αὐτῶν ἄπαντος ἢ τῶν ὀσπρίων· ἔνιοι μέντοι
 χεδροπὰ ταῦτα καλοῦσιν· εἰσὶ δ' οἱ τὸ μὲν σύμπαν
 γένος ὄσπρια, μόνα δ' ἐξ αὐτῶν ὄσα τῇ χειρὶ f. 135^r C
 δρέπονται, χεδροπὰ προσαγορεύουσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα 21
 τὰ διὰ τῶν δρεπάνων θεριζόμενα σίτον· ἔνιοι δὲ τὸν
 πυρὸν μόνον σίτον· οἱ δὲ καὶ τὰς κριθὰς αὐτῶ προσ-
 τιθέασιν. ὀνομαζέτω μὲν οὖν ἕκαστος ὡς ἂν ἐθέλη,
 περὶ δὲ τῆς τῶν ὀσπρίων δυνάμεως ἐφεξῆς ἐγὼ διη-

1 ἄμμεώς G 2 τορδύλου, ρ ex λ corr. G¹ 9 λύγου, γ e
 corr. G¹ κανάβεως G 10 *farmacosa et dolere facientia car-*
put L 12 προαιρείται G 16 δημήτριά G 18 αὐτῶν G
 19 εἰσὶ — 21 προσαγορεύουσι om. p d 21 δρέπονται cum medium
 esse possit, in δρέπεται mutare nolui: *carpuntur* v 23 πυρ-
 ρὸν G utrobique itemque mox πυρροί, πυρρῶν αὐτῶ] εἰ (scil.
tritico) v: αὐτοῖς G: om. p d 24 ἐθέλοι G

γήσομαι. πυροὶ μὲν οὖν ἔδεσμα τροφιμώτατον εἰσι 31
 <καὶ> γλίσχρου καὶ παχέος ἐν τοῖς σώμασι χυμοῦ
 γεννητικοί, ὥστε εἰ μὴ τις σκευάσας αὐτοὺς ὡς σκευ-
 5 ἀζονται προσφέροιο, παχὺν καὶ γλίσχρον ἱκανῶς ὑπο-
 θρέψει χυμόν. οὕκουν οὕθ' ἀπλῶς ἐψημένον ἐσθίειν 32
 χρὴ πυρόν, ὡς εἶδον ἐσθίοντας ἐπὶ τῆς Ἀσίας τῶν
 ἀγροίκων παμπόλλους — ἠδύνουσι δ' ὀλίγοις ἀλσὶν
 αὐτόν — οὗτ' ἄλευρον ποιήσαντας ἐψεῖν ὡς ἔτνος ἢ
 ὕδατι δεύσαντας ἢ γάλακτι· πᾶσαι γὰρ αἱ τοιαῦται
 10 σκευασαὶ καὶ δύσπεπτοι καὶ κακόχυμοι, μόνῃ δ' ἐπι-
 τήδειος ἤπερ καὶ μόνῃ νῦν εὐδοκιμεῖ δεόντως, ἢ διὰ
 τῆς ζύμης τε καὶ τῶν ἀλῶν καὶ τοῦ κλιβάνου, χείρων
 δὲ βραχὺν ταύτης ἢ διὰ τῶν ἱπνῶν. τῶν μὲν γὰρ 33
 ἄλλων οὐδὲ μεμνήσθαι προσήκει· ἔστι δὲ καὶ πυρῶν
 15 αὐτῶν οὐκ ὀλίγη διαφορὰ κατ' εἶδος· ὅσοι μὲν γὰρ
 βαρεῖς καὶ πυκνοὶ καὶ διὰ βάρους ξανθοί, τροφιμώ-
 τατοὶ τ' εἰσὶ καὶ παχύχυμοι καὶ γλίσχρου χυμοῦ γεν-
 νητικοί· ὅσοι δὲ κοῦφοι καὶ ἀραιοὶ καὶ λευκοὶ τὰ
 ἔνδον, οὗτοι καὶ ἦττον τρέφουσι καὶ ἦττον παχὺν καὶ
 γλίσχρον ἀπογεννώσι χυμόν. ἔστι δὲ καὶ ἡ σεμίδαλις 34
 καὶ ὁ χόνδρος ἱκανῶς τροφίμα καὶ παχύχυμα καὶ
 γλίσχρα· ἀλλὰ σεμιδάλεως μὲν οὐδ' ἀναγκαῖον ἄπτε-
 σθαι τοῖς λεπτυνούσῃ διαίτῃ χρωμένοις· χόνδρου δ'
 ἔξεστιν ἀπολαύειν τὰ μέτρια <καὶ> καθ' ἑαυτὸν ἐξ
 25 ὕδατος ἐφθοῦ <καὶ> μετ' οἶνομέλιτος ἢ οἴνου γλυκέος
 μὲν ἀλλὰ ξανθοῦ τε καὶ λεπτοῦ κατὰ τὴν τοῦ Φαλε-

2 <καὶ> om. G: et L 5 οὐκ οὖν οὐδ' G: propter quod
 neque L 8 αὐτοῦς G: id (sc. triticum) L οὗτ] εἰτ' G: neque
 L ποιήσαντες ἐψοῦσιν G: faciendo coquere (coquentes v) L
 9 δεύσαντες G: infundentes v: infundendo pd 14 μεμνήσθαι
 G: meminere v: imitari (= μιμεῖσθαι) pd 24 <καὶ> — <καὶ>
 om. G: et — et (vel v) L 28 λεπτοῦ G: subtile v: album

ρίνου μάλιστα δύναμιν, και πολλοῖς δὲ τῶν ἄλλων
 ἐδεσμάτων ἐπιμιγνύντας και μάλιστα τῷ τριπτῷ τεύτλῳ
 35 και τοῖς ὀρνιθειοῖς ζωμοῖς. εἰ δὲ τις ἔτνος ἢ ῥόφημα
 σκευάζειν ἐκ χόνδρου βούλοιτο, μὴ μόνον ἀνήθου
 μιγνύειν, ἀλλὰ και πράσον τι προσεπεμβάλλειν ἢ
 γλήχωνος ἢ καλαμίνθης ἢ ὑσσώπου· και μὲν δὴ και
 ἢ τῆς πεπέρεως μίξις οὐκ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἐδέσμασι
 μόνον ἀλλὰ και τοῖς ἄλλοις σχεδὸν ἅπασιν οὐ σμικρὰ
 36 τῇ λεπτυνόσῃ διαίτῃ συντελεῖ. πτισάνῃ δὲ και αὐτῇ
 καθ' ἑαυτὴν ἔχει τι ῥυπτικόν, ὡς μὴδ' ὑσσώπου 10
 δεῖσθαι· και εἰ ποτε δὲ βουληθείης αὐτῆς ἐπιτεῖναι
 τὴν δύναμιν, ἀρκεῖ πεπέρεως μιγνύναι αὐτῇ· μέλιτος
 δ' οὐδὲν δεῖται πτισάνῃ πλην εἰ μὴ τὰ κατὰ θώρακά
 τε και πνεύμονά τις ἐκκαθαίρειν ἐθέλοι, τοῖς μέντοι
 καθ' ἡπαρ ἢ σπλήνα πάθεισιν οὐκ ἐπιτήδειος ἢ μίξις 15
 μᾶλλον γὰρ ἐξάιρεται ταῦτα τὰ σπλάγγνα πρὸς τῶν ἐκ
 τοῦ χόνδρου ῥοφημάτων και αὐτῶν καθ' ἑαυτὰ και
 πολὺ μᾶλλον εἰ σὺν μέλιτι σκευάσαις. ἀλλὰ περὶ μὲν
 τῆς τοῦ μέλιτος χρήσεως ἀπάσης ὀλίγον ὕστερον
 εἰρήσεται. 20

37 Νυνὶ δ' ἐπὶ τὰς κριθὰς αὐθις ἐπανίωμεν· οὐ
 γὰρ ἔν γε πτισάνῃ μόνῃ ἢ χρήσις αὐτῶν ἐδώδιμος,

19 ὀλίγον ὕστερον] § 87 et 110

(= λευκοῦ) pd 1 πολλοὶ G: multis L 2 ἐπιμιγνύντες G:
 permiscendo L 6 γλήχωνος G ὑσσώπου G 8 ἄλλοις
 ἐδέσμασιν σχεδὸν, sed. corr. G¹ 9 αὐτῇ G: ipsa quidem
 (= αὐτῇ μὲν) L fort. recte 10 ὑσσώπου G 14 πνεύμονα
 ex πνεύματα ut vid. corr. G¹ 17 αὐτῶν] αὐτὰ G: a sorbi-
 tionibus que ex condro ipsis per (secundum ∇) se ipsas (ipsas
 om. ∇) L 22 in ptisana solum L: fort. μόνον ἢ χρήσις αὐτῶν
 ἐδώδιμος G: usus eius est esibilis ∇: usus eius utilis pd: possis
 esus eius utilis id est ἢ ἐδοδῆ αὐτῶν χρήσιμος (nam hiatus ante

ἀλλὰ καὶ ἄρτοι πολλαχόθι κριθῖνοι γίνονται καὶ μετὰ
 γάλακτος ἔσεται τὸ αὐτῶν ἄλευρον καὶ φρυγισῶν |
 f.135^v G ἄλφῖτα γίνεται καὶ δι' ὕδατος ὥσπερ χόνδρος
 ἐψηθεῖσαι καὶ μετ' οἴνου γλυκέος ἢ σιραίου προσφέ-
 5 ρονται. περὶ μὲν δὴ τῶν ἄρτων ὧδε γινώσκειν χρῆ· 38
 ὀλιγότροφοι πάντες εἰσὶ καὶ παχύχυμοι καὶ φουσάδεις
 ἦκιστα, ὅπως ἂν σκευασθῶσι· περὶ δὲ τῶν ἀλφίτων·
 ἅπαντα ὀλιγότροφα τοῖς ἄρτοις ὁμοίως, ξηραίνει δὲ
 μᾶλλον τῷ πεφρῦχθαι· τὸ δ' ἄλευρον ὑγρότερόν τ'
 10 ἐστὶν ἀμφοῖν καὶ περιττωματικώτερον καὶ φουσωδέστε-
 ρον καὶ μάλιστ' ἂν μετὰ γάλακτος σκευασθῆ ὁμοίως
 τῷ χόνδρῳ. αἱ δὲ διὰ τινος τῶν γλυκέων λαμβανό- 39
 μεναι κριθαὶ πολὺ μὲν εἰς τὴν προκειμένην διαίταν
 εἰσι χόνδρου λυσιτελέστεραι· καὶ γὰρ παχύν τε καὶ
 15 γλίσχρον χυμὸν ὁ χόνδρος γεννᾷ· πειρᾶσθαι δ' ὅμως
 καὶ ταύτας μήτε διὰ σιραίου μήτε διὰ τινος τῶν
 πάχος ἐχόντων ἱκανὸν προσλαμβάνειν, ἀλλ' ἦτοι δι'
 οἰνομέλιτος ἢ διὰ τινος οἴνου παραπλησίον τῷ Φαλε-
 20 ρίνῳ. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ταῖς τίραις 40
 ἐνεσθι χρῆσασθαι καὶ τῷ βρόμῳ πλὴν ὅσα καὶ δυσπε-
 πτώτερα καὶ περιττωματικώτερα πτισάνης ἐστὶ καὶ
 χόνδρου· πάμπολλα δὲ ταῦτα τὰ σπέρματα κατὰ τὴν
 ἐν Ἀσίᾳ γεννᾶται Μυσίαν, ὥστε καὶ ἄρτους ἐξ αὐτῶν
 σκευάζουσιν· εἰσὶ δὲ δῆπου καὶ αὐτοὶ οἱ ἄρτοι δύσ-
 25 πεπτοὶ τε καὶ οὐκ εὔχυμοι. καὶ ἡ ὄλυρα δὲ καλου- 41
 μένη πλείστη κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐστίν, ἐν τῷ μέσῳ τού-
 των τε καὶ πυρῶν καθεστηκυῖα· τοσοῦτον γὰρ ἐστὶ
 πυροῦ χείρων ὅσῳ τούτων βελτίων· χρῶνται δὲ καὶ

αὐτῶν saepissime invenitur apud Gal.) 5 χρῆ· G: oportet
 quoniam L 7 post de alphiis vero add. quoniam qd. αἰθέρα
 vero omnia sunt etc. v 9 ὑγρὸν G: ὑμπίλλοις L

οἱ τῶν κογχαρίων ἀπάντων ζωμοὶ καὶ οἱ τῶν παλαιῶν
 ἀλεκτρούων ὑπάγουσί θ' ἅμα γαστέρα καὶ εἰς οὐδὲν
 βλέπτουσι τὸν λεπτυνούση διαίτη χρῆσθαι προσηρημέ-
 52 νοι. μελίγη δὲ καὶ κέγγρος ἔλυμός τε καὶ εἴ τι τοι-
 οῦτον ἕτερον οὔτ' εὐχυμα καὶ δυσώδη καὶ δύσπεπτα,
 ξηραίνει δ' ἰκανῶς καὶ τὰ τῆς γαστρὸς φεύματα καὶ
 53 σύμπαν οὐχ ἥκιστα τὸ σῶμα. σκευάζεται δὲ καὶ τῶν
 καλουμένων λοβῶν ἔντος, οἵπερ δὴ καὶ κηπεύονται,
 παραπλησίως τῷ κυμίνῳ· καὶ χρῆ καὶ τοῦτο γινώ-
 σκειν παχύχυμόν τε καὶ φλεγματικὸν ὑπάρχον, ἦττον μὲν- 10
 τοι κυάμων εἰσὶ φυσώδεις οἱ λοβοὶ καὶ τὸ φυπτικὸν ὅπερ
 54 τοῦτοις ὑπάρχει τοῖς λοβοῖς οὐ πρόσεστι. τί δ' ἂν ἔτι περὶ
 τῶν ἄλλων σπερμάτων λέγοιμι τῶν μοχθηρῶν, ἀ καὶ πρὸ
 τῆς ἡμετέρας παραινέσεως ἅπαντες ἦδη φεύγουσιν; ἀρκεῖ
 γὰρ κατὰ πάντων εἰπεῖν ὡς κριθαὶ μὲν εἰς λεπτύνουσαν 15
 διαίταν ἄλλοι παρὰ πάντα τὰ σιτηρὰ ἐδέσματα, δεύ-
 τεροὶ δ' οἱ ἐκ τῶν πυρῶν ἄρτοι κριβανταί· τῶν δ'
 ἄλλων ἀπέχεσθαι πειρᾶσθαι, πλὴν εἰ μὴ διὰ μακροῦ
 πισσῶν ἢ φακῆς γεύεσθαι δὴ τις ἐθέλοι ἢ χόνδρον.

VIII 55 Πλειστήν δ' ἂν ἔχοις εἰ βούλοιο καὶ ἄφθονον 20
 ἐδεσμάτων χρῆσιν εἰς λόγον λεπτυνούσης διαίτης
 ἀπὸ τῶν πετραίων ἰχθύων καὶ τῶν ὀρείων ὀρνίθων
 τῶν μικρῶν· οἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις
 καὶ τοῖς πεδίοις ὑγρότεροί τ' εἰσὶ καὶ περιττωματικώ-

14—19, 3 O 194, 6—195, 1. o 156, 15—23

3 προσηρημένον G 8 ἔντος, οἵπερ G: *etnum quod p: et vñq v: unum ferculum quod d: fort. ἔντος, ὅπερ (= διόπερ)*

12 ταῖς λοβαῖς G 13 πρὸ ex πρὸς G¹ 16 ἄλλοι Oo: ἄλυπα G
 16 δεύτεροι Oo: *secundi v: δεύτερον G: secundario p d* 18 πλὴν
 i διὰ μακροῦ χρόνου o 19 πισσῶν ἢ φακῆς G: *de pisib vel
 mte L: πίσσου ἢ φακοῦ Oo* δὴ om. OoL 22 ἀπὸ τε τῶν Oo

τεροι, τὰ δ' ἐν τοῖς ὕρεσι διαιτώμενα ζῶα πάντα
 ξηρότερα τε καὶ θερμότερα ταῖς κρᾶσεσιν ὑπάρχει καὶ
 ἢ σὰρξ αὐτῶν ἦμιστα φλεγματώδης ἐστὶ καὶ γλίσχρα.
 ἔστι δὲ καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἐν τοῖς ὕρεσι φυόμενα 56
 5 μακροῦ βελτίω τῶν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ μοι δοκοῦσι
 καὶ οἱ ὕρειοι στρουθοὶ μὴ μόνον τῇ λεπτότητι τοῦ
 ἀέρος ἀλλὰ καὶ ταῖς τροφαῖς οὐχ ἦμιστα πλεονεκτεῖν
 τῶν ἐν ἔλσει τε καὶ πεδίοις διαιτωμένων. ψᾶρας οὖν 57
 καὶ κίχλας καὶ κοττύφους καὶ πέρδικας ἕμα τοῖς |
 f. 136^v G ἄλλοις στρουθοῖς τοῖς ὀρείοις ἐσθίειν, ἀπέχεσθαι
 11 δὲ καὶ νητῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀρειῶν ὀρνίθων· οὕτω
 δὲ καὶ ὠτίδων καὶ χηνῶν καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων
 στρουθῶν ἄς καὶ στρουθοκαμήλους ὀνομάζουσι καὶ
 πάντων τῶν ὁμοίων ἀφεκτέον, ὅτω φροντίς ἐστὶ λεπτυ-
 15 νούση χρῆσθαι διαίτη· σύμπαντα γὰρ τὰ τοιαῦτα πε-
 ριττωματικὴν ἔχει τὴν σάρκα. καὶ οἱ πυργίται καλοῦ- 58
 μενοι στρουθοὶ καὶ ὅσοι κατὰ τὰς ἀμπέλους διαιτῶν-
 ται καὶ τῶν περιστερῶν αἱ ἐκ τῶν πύργων ἀμείνους
 τῶν κατοικιδίων εἰσίν· οὕτω δὲ καὶ οἱ σύες οἱ ὕρειοι
 20 τῶν ἡμέρων βελτίους εἰς ἐδωδὴν καὶ καθόλου πάντα
 τὰ γεγυμνασμένα τῶν ἀγυμνάστων καὶ τὰ ξηροτέραις
 τροφαῖς χρώμενα τῶν ὑγροτέραις καὶ τὰ καθαρὸν καὶ
 λεπτὸν ἀναπνεύοντα τὸν ἀέρα βελτίω τῶν ἐναντίων· αἱ
 γὰρ τῶν ἡμέρων συῶν σάρκες ἀπάντων μὲν τῶν ἐδε-

8—10 O 195, 1 s. o 156, 23 s. 16—23 O 195, 2—10. o 156,
 24—157, 5

2 ξηρότερα τε καὶ θερμότερα Oo: *sicciora et calidiora* L:
 θ. τε καὶ ξ. G 9 κοττύφους G¹ 11 νητῶν G 18 πύρ-
 γων Oo cf. VI 435, 9: *turribus* p^v (ex *turturibus* p); *turibus* d:
 πέτρων G 23 τῶν ἐναντίων G Oo: *contrariis* v. eis que con-
 trarium (scil. *respirant aerem*) p d

οἱ τῶν κορχαρίων ἀπάντων ζῶμοι καὶ οἱ τῶν παλαιῶν
 ἀλεκτρούων ὑπάγουσί θ' ἅμα γαστέρα καὶ εἰς οὐδὲν
 βλέπτουσι τὸν λεπτινούση διαίτη χρῆσθαι προηρημέ-
 52 νοι. μελίγη δὲ καὶ κέγχρος ἔλυμός τε καὶ εἴ τι τοι-
 οῦτον ἕτερον οὔτ' εὐχρυμα καὶ δυσώδη καὶ δύσπεπτα, 5
 ξηραίνει δ' ἱκανῶς καὶ τὰ τῆς γαστροῦ ῥεύματα καὶ
 53 σύμπαν οὐχ ἥμισυ τὸ σῶμα. σκευάζεται δὲ καὶ τῶν
 καλουμένων λοβῶν ἔντος, οἵπερ δὴ καὶ κηπεύονται,
 παραπλησίως τῷ κυκλίνῳ· καὶ χρῆ καὶ τοῦτο γινώ-
 σκειν παχύχυμόν τε καὶ φλεγματικὸν ὑπάρχον, ἦτον μέν- 10
 τοι κυμάτων εἰς φυσώδεις οἱ λοβοὶ καὶ τὸ ἑνπιτικὸν ὅπερ
 54 τούτοις ὑπάρχει τοῖς λοβοῖς οὐ πρόσεστι. τί δ' ἂν ἔτι περὶ
 τῶν ἄλλων σπερμάτων λέγοιμι τῶν μοχθηρῶν, ἃ καὶ πρὸ
 τῆς ἡμετέρας παραινέσεως ἅπαντες ἤδη φεύγουσιν; ἀρκεῖ
 γὰρ κατὰ πάντων εἰπεῖν ὡς κριθαὶ μὲν εἰς λεπτινούσαν 15
 διαίταν ἄλνποι παρὰ πάντα τὰ σιτηρὰ ἐδέσματα, δεύ-
 τεροὶ δ' οἱ ἐκ τῶν πυρῶν ἔρτοι κριβανῖται· τῶν δ'
 ἄλλων ἀπέχεσθαι πειρᾶσθαι, πλὴν εἰ μὴ διὰ μακροῦ
 πισσῶν ἢ φακῆς γεύεσθαι δὴ τις ἐθέλοι ἢ χόνδρον.
 VIII 55 Πλείστην δ' ἂν ἔχοις εἰ βούλοιο καὶ ἄφθονον 20
 ἐδεσμάτων χρῆσιν εἰς λόγον λεπτινούσης διαίτης
 ἀπὸ τῶν πετραίων ἰχθύων καὶ τῶν ὀρειῶν ὀρνίθων
 τῶν μικρῶν· οἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις
 καὶ τοῖς πεδίοις ὑγρότεροί τ' εἰσὶ καὶ περιττωματικώ-

14—19, 3 O 194, 6—195, 1. o 156, 15—23

3 προσηρημένον G 8 ἔντος, οἵπερ G: *etnum quod p: et*
vñq v: unum ferculum quod d: fort. ἔντος, ὅπερ (= διόπερ)
 12 ταῖς λοβαῖς G 13 πρὸ ex πρὸς G¹ 16 ἄλνποι Oo: ἄλνπα G
 16 δεύτεροι Oo: *secundū v: δεύτερον G: secundario p d* 18 πλὴν
 εἰ διὰ μακροῦ χρόνου o 19 πισσῶν ἢ φακῆς G: *de pisis vel*
lente L: πίσσου ἢ φακοῦ Oo δὴ om. OoL 22 ἀπὸ τε τῶν Oo

[γὰρ] ὑπάρχει συναμφοτέρον, εἰς κόρον ἐσθίειν, τῶν
 δ' ἄλλων ᾧ μὲν μηδέτερον, ἀπέχεσθαι παντάπασιν, ᾧ
 δὲ θάτερον, ἐσθίειν μὲν ποτε καὶ τότε τῶν ἄλλων
 ἀπορήσαντα, φυλάττεσθαι δὲ τὸν κόρον. ὥστε καὶ 62
 5 ὀνίσκων καὶ τριγλῶν καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων τῶν πε-
 λαγίων ἐξέστω προσφέρεσθαι μὴ παρόντων πετραίων
 καὶ μᾶλλον ὄσοι διὰ νάπνος ἐσθίονται, καθάπερ ὁ
 σκορπίος· ἐστὶ δὲ δὴ τινα γένη ζῴων οἷς ὑπάρχει μὲν
 τὸ ἕτερον ὧν εἶπον γνωρισμάτων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀμε-
 10 τριαν θατέρου φυλάττεσθαι χρὴ καὶ τὴν [τοιαύτην]
 τούτων ἐδωδήν. αἱ μὲν γὰρ ἐγγέλυες καὶ τὰ πλείστα 63
 τῶν μαλακίων τε καὶ σελαγίων καίτοι μαλακὴν ἔχοντα
 τὴν σάρκα διὰ τὸ γλίσχρον καὶ φλεγματοῶδες αὐτῶν
 ἱκανῶς ἐστὶ βλαβερὰ τοῖς λεπτιννοῦσῃ διαίτῃ χρῆσθαι
 15 δεομένοις, οὕτω δὲ καὶ τὰ πλείστα τῶν ὀστρέων· οἱ
 δὲ τράγοι καὶ οἱ βόες ἤκιστα μὲν ὑγρὰν καὶ φλεγμα-
 τώδη καὶ γλίσχραν ἔχουσι τὴν σάρκα, βλάπτουσι. δ' ἱκα-
 νῶς καὶ αὐτοὶ τῷ πάνυ σκληρῷ καὶ δυσμεταβλήτῳ. καὶ 64
 τὰ πλείστα δὲ τῶν ὀστρακοδέρμων τε καὶ μαλακοστράκων
 20 ζῴων ἢ διὰ τὸ συναμφοτέρον ἢ διὰ τὴν σκληρότητα τῆς
 σαρκὸς φευκτέα, μόνα δ' ἐκ τῶν σελαγίων ἢ νάρκη τε καὶ
 ἢ τρυγῶν ἐπιτήδεια· καὶ χρῆσθαι ποτε καὶ τούτοις ἐγγω-

21—22, 5 O 197, 2—5. o 157, 24—27

1 γὰρ delevi: ᾧ μὲν ἂν ὑπάρχη τὸ σ. Oo fort. recte: cui
 utraque existunt (insunt v, utrumque existit d) L 3 θάτερον G
 τοῦδε Oo: om. L 6 ἐξέστω G: ἔξεται (ἐξέσται editores) O:
 ἐξέσται (ἔσται BP, ἐξ ἔστι F¹) σοι o: licet L μὴ παρόντων
 Oo: non presentibus L: προσφερόντων G 10 τοιαύτην delevi:
 om. Loo 13 αὐτῶν G: quod est in eis v: αὐτῆς oO (αὐτοῖς
 BV in O): om. p d 19 malacostracorum (-atis v) L, cf. VI 735,
 16ss.: μαλακοσάκων G 20 vel propter solam duriciem p d, sed
 solam om. v

ρει μὴ παρόντων πετραίων, σκευάζειν δ' ἄμεινον f. 137^r G
 ἄμα τεύτλοις τριπτοῖς ἢ τοῖς λευκοῖς ζωμοῖς ἀφθο-
 νώτερον ἐπεμβάλλοντα πρᾶσου καὶ τι καὶ πεπέρεως
 προσεπιπάττοντα· πλησίον δὲ τῆς τούτων δυνάμεώς
 εἰσι τὰ τε βούγλωττα καὶ αἱ ψήτται. 5

- 65 Τῶν δ' ἄλλων ζώων τῶν πεζῶν κριοὶ μὲν καὶ
 τράγοι καὶ σύμπαν δὲ τὸ τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν
 γένος οὐ χρηστὴ τροφή· μόνοις δὲ τοῖς ἐρίφοις εἰκό-
 τως ἄν τις χρῆτο· τὴν δὲ τῶν ἀρνῶν ἐδωδὴν φυλα-
 66 κτέον δι' ὑπερβάλλουσαν ὑγρότητα. τοὺς δ' ἵππους καὶ 10
 τοὺς ὄνους ὀνώδεσιν ἀνθρώποις ἐπιτρεπτέον ἐσθίειν,
 ὥσπερ δὴ καὶ καρδάμεις καὶ ἄρκτους καὶ λέοντας τοῖς θη-
 ριάδεσιν· ἐγγὺς δὲ τῆς τῶν ὄνων ἐδωδῆς εἰσι καὶ οἱ ἔλα-
 67 φοι, ὥστε καὶ τούτων ἀφεκτέον. ἡ δὲ τοῦ λαγωῦ σὰρξ εἰς
 μὲν τὴν ἄλλην τὴν ξηραίνουσαν δίαιταν ἐπιτηδεῖος, εἰς 15
 δὲ τὴν νῦν προκειμένην οὐ πάνυ χρηστὴ ἐστὶ· παχὺ
 γὰρ ἱκανῶς αἷμα γεννᾷ· καὶ μὲν δὴ καὶ ἡ τοῦ αἵματος
 ἐδωδὴ ἀπάντων τῶν ζώων φευκτέα καὶ πολὺ μᾶλλον
 εἰς τὴν λεπτινύουσαν δίαιταν ἢ τοῦ τῶν λαγῶν, οὕτω
 δὲ καὶ τὰ σπλάγχνα πάντα· καὶ γὰρ καὶ περιττω- 20
 68 ματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ κακόχυμα. κυνῶν δὲ καὶ
 ἀλωπέκων σαρκὸς ἐγὼ μὲν οὐδ' ἐγευσάμην ποτὲ διὰ
 τὸ μὴ εἰθίσθαι τὴν ἐδωδὴν αὐτῶν μῆτ' ἐπὶ τῆς
 Ἑλλάδος, ἀλλὰ μῆδὲ κατὰ τὴν
 Ἰταλίαν· ἀκούω δὲ καὶ ταῦτα πολλαχόθι ἐσθίεσθαι καὶ 25

5 βούγλωσσα G ψήτται G 6 τῶ^v G¹ 11 τοῦ^v G¹

13 ἐγγὺς G¹ prope asinos vero (vero as. d, vero om. v) sunt
 cervi. quare (unde v) et ab horum (eorum v) esu abstinendum L:
 itaque fort. scribendum ἐγγὺς δὲ τῶν ὄνων εἰσι καὶ οἱ ἔλαφοι,
 ὥστε καὶ τῆς τούτων ἐδωδῆς ἀφεκτέον 23. 24 neque in asia
 neque in grecia (elladea v) L: Ἀσίας — τῆς om. G 25 ταῦτα
 : hec v: hos p d

τεκμαίρομαι παραπλησίαν εἶναι τὴν δύναμιν αὐτῶν τῇ
 τῶν λαγῶν· ἔστι γὰρ ὁμοίως ξηρὰ καὶ λαγῶς καὶ
 κύνων καὶ ἀλώπηξ. ὥσπερ δὲ τῶν ὑδῶν τοῖς ἀκραίοις 69
 χρῆσθαι συνεχωρήσαμεν, οὕτω καὶ τῶν ἀλεκτρούων
 5 τοῖς πετροῖς· οὐ μὴν οἷ γ' ὄρηεις καὶ τὰ σπλάγγνα
 λεπτυνούση διαίτη χρῆστὰ· καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς σώμασι
 τῶν ἀλεκτρούων οὐ καλύω χρῆσθαι εἰ γυμνάζοιτο τις
 καὶ μάλιστα τῶν ἐν ὕρεσι τεθραμμένων, ἀγυμνάστῳ δὲ
 μετρίως ἄπτεσθαι προσήκει καὶ ἀλεκτρούων ἐδωδῆς
 10 καὶ περιστερῶν καὶ τρυγόνων. καίτοι ξηροτέρα τὴν 70
 κροᾶσιν ἢ τρυγῶν ἔστι καὶ μάλισθ' ἢ ὄρεία, ὥστε τὴν
 τοιαύτην καὶ ἀλύπως ἐσθίει τις· χρῆ δὲ μὴ πρόσφα-
 τον ἀλλ' ἔωλον ἐργασάμενον ἡμέρα μιᾶ <τούλάχιστον>
 οὕτως ἐσθίειν οὐ τρυγῶνα μόνον ἀλλὰ καὶ πέρδικα καὶ
 15 τᾶλλα πάντα τὰ μετρίως σκληρὰν ἔχοντα τὴν σάρκα.
 φάττα μὲν οὖν πρὸς τῷ σκληροτέραν ἔχειν καὶ περι- 71
 στερῶν καὶ τρυγόνων καὶ περδίκων τὴν σάρκα καὶ
 δύσπεπτός ἐστι καὶ περιττωματική, πέρδικες δὲ καὶ
 τρυγόνες οὗτ' ἐσχάτως σκληρὰς ἔχουσι τὰς σάρκας οὔτε
 20 δυσπέπτους οὔτε κακοχύμους, ἀλλὰ καὶ τὸ σκληρὸν
 αὐτῶν ἡμέρα μιᾶ φυλαχθεισῶν νεκρῶν μεταπίπτει ῥα-

6—15 O 197, 5—10. o 157, 27—158, 3

1. 2 τοῖς τῶν λαγῶν G: ei que leporum (scil. virtuti) recte v:
 leporibus p d 2 post sicci (ξηρὰ) add. complexionem id est τῇ
 κροᾶσει L, quod fort. addendum 3 ἀκραίοις] cf. p. 20, 5
 8 τοῖς ἐν ὕρεσι τεθραμμένοις G: earum (sc. gallinarum) que sunt
 nutritæ in montibus v: montanorum (sc. gallorum) d: montana
 (sed praecedit corporibus gallorum) p 13 ἐργασάμενος O
 (-νοῖς ABC) o: suspendendo (= κρεμασάμενος?) L ἡμέρα
 μιᾶ G et F in o: ἡμέραν μίαν Oo: uno die p d: die una v: cf.
 v. 21 τούλάχιστον Oo: ad minus L: om. G 20 σκληρὸν ex-
 ρῶν G¹

ρεὶ μὴ παρόντων πετραίων, σκευάζειν δ' ἄμεινον f. 137^r G
 ἄμα τεύτλοις τριπτοῖς ἢ τοῖς λευκοῖς ζωμοῖς ἀφθο-
 νώτερον ἐπεμβάλλοντα πράσου καὶ τι καὶ πεπέρεως
 προσεπιπάττοντα· πλησίον δὲ τῆς τούτων δυνάμεως
 εἰσι τὰ τε βούγλωττα καὶ αἱ ψῆτται. 5

- 65 Τῶν δ' ἄλλων ζώων τῶν πεζῶν κριοὶ μὲν καὶ
 τράγοι καὶ σύμπαν δὲ τὸ τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν
 γένος οὐ χρηστὴ τροφή· μόνοις δὲ τοῖς ἐρίφοις εἰκό-
 τως ἂν τις χρῆσθαι τὴν δὲ τῶν ἀρνῶν ἐδωδὴν φυλα-
 66 κτέον δι' ὑπερβάλλουσαν ὑγρότητα. τοὺς δ' ἵππους καὶ 10
 τοὺς ὄνους ὀνώδεις ἀνθρώποις ἐπιτρεπτέον ἐσθίειν,
 ὥσπερ δὴ καὶ παρδάλεις καὶ ἄρκτους καὶ λέοντας τοῖς θη-
 ριωδέσιν· ἐγγὺς δὲ τῆς τῶν ὄνων ἐδωδῆς εἰσι καὶ οἱ ἔλα-
 67 φοι, ὥστε καὶ τούτων ἀφεκτέον. ἡ δὲ τοῦ λαγωῦ σὰρξ εἰς 15
 μὲν τὴν ἄλλην τὴν ξηραίνουσαν διαίταν ἐπιτήδειος, εἰς
 δὲ τὴν νῦν προκειμένην οὐ πάνυ χρηστὴ ἐστὶ· παχὺ
 γὰρ ἱκανῶς αἷμα γεννᾷ· καὶ μὲν δὴ καὶ ἡ τοῦ αἵματος
 ἐδωδὴ ἀπάντων τῶν ζώων φευκτέα καὶ πολὺ μᾶλλον
 εἰς τὴν λεπτύνουσαν διαίταν ἢ τοῦ τῶν λαγῶν, οὕτω
 δὲ καὶ τὰ σπλάγχνα πάντα· καὶ γὰρ καὶ περιττω- 20
 68 ματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ κακόχυμα. κυνῶν δὲ καὶ
 ἀλωπέκων σαρκὸς ἐγὼ μὲν οὐδ' ἐγευσάμην ποτὲ διὰ
 τὸ μὴ εἰθίσθαι τὴν ἐδωδὴν αὐτῶν μῆτ' ἐπὶ τῆς
 Ἑλλάδος, ἀλλὰ μῆδὲ κατὰ τὴν
 Ἰταλίαν· ἀκούω δὲ καὶ ταῦτα πολλαχόθι ἐσθίεσθαι καὶ 25

5 βούγλωσσα G ψίτται G 6 τῶ^v G¹ 11 τοῦ^v G¹

13 ἐγγὺς G¹ *prope asinos vero (vero as. d, vero om. v) sunt
 cervi. quare (unde v) et ab horum (eorum v) esu abstinendum L:
 itaque fort. scribendum ἐγγὺς δὲ τῶν ὄνων εἰσι καὶ οἱ ἔλαφοι,
 ὥστε καὶ τῆς τούτων ἐδωδῆς ἀφεκτέον 23. 24 neque in asia
 neque in grecia (elladea v) L: Ἀσίας — τῆς om. G 25 ταῦτα
 G: hec v: hos p d*

δυσπέπτους ὑποπτέειν, γεύεσθαι δὲ μόνων τῶν θερμῶν τε καὶ δριμέων, ὥσπερ σκορόδου τε καὶ κρομμύου καὶ φαφανίδος, καὶ τούτων ὡς φαρμάκου μᾶλλον ἢ ὡς ἐδέσματος.

- 5 Ἀλλὰ γὰρ καὶ περὶ τῶν φιζῶν ἀρκεῖ τοσαῦτα· X 76
 μετιέναι δ' ἤδη καιρὸς ἐπὶ τοὺς τῶν δένδρων καρπούς· εἰσὶ δ' οὐκ ὀλίγοι τούτων ὕγροι καὶ ψυχροὶ καὶ μάλισθ' ὄσους οὐδ' εἰς ἀπόθρεσιν ἀγαγεῖν ἔστιν· ἥμιστα δ' ἂν λυποῖτό τις ὑπὸ τῶν λαπαττόντων τὴν κοιλίαν, ὥσπερ
 10 τὰ μόρα λαπάττει καὶ τούτων ἐφεξῆς τὰ κοκκύμηλα καὶ τὰ κεράσια καὶ τὰ σῦκα· τὰ δὲ βραδύπορα χεῖρω πάντων καὶ μᾶλλον εἰ καὶ σκληρὰ τοῖς σώμασιν ὑπάρχει. ἀλλὰ τούτων μὲν μὴ γεύεσθαι μηδενὸς πλὴν τῶν εἰς 77
 ἀπόθρεσιν ἐπιτηδείων, οἷάπερ ἔστιν ἀπίων τε καὶ μήλων
 15 καὶ σταφυλῶν οὐκ ὀλίγα γένη, τὰ δὲ μαλακώτερα μᾶλλον ἐσθίειν τῶν σκληροτέρων, οὐ μὴν εἰς κόρον γ' οὐδενὸς τούτων, οὔτε τῶν μήλων τῶν Περσικῶν οὔτε τῶν Ἀρμενίων ἃ δὴ προκόκια καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ἔτι δὲ μᾶλλον καὶ τῶν ὀνομαζομένων Σηρικῶν. καὶ 78
 20 μὴν καὶ τὰ μύρτα καὶ τὰ διόσπυρα καὶ τᾶλλ' ὅσα τούτοις ἔοικεν οὐκ ἐπιτήδεια· καὶ τοῖς οὖοις δὲ καὶ τοῖς μεσπίλοις εἰς ἄλλα μὲν ὀρθῶς ἂν τις χρῆτο, πρὸς δὲ τὴν λεπτύνουσαν δίαιταν οὐκ ἐπιτήδεια, καὶ μάλιστα τὰ μέσπιλα· τὸ καθόλου δ' εἰπεῖν ὅσα σφοδρῶς ἀύστηρὰ
 25 καὶ στρυφνά, μοχθηρὰ τῇ διαίτῃ ταύτῃ, συμφέρει δὲ

8—17 O 198, 2—5. o 158, 7—9 24—26, 12 O 198, 5—9.
 o 158, 10—13

2 κρομμύου G 9 λυποῖτο Oo: λυπότο G 10 μόρα G
 κοκκύμηλα G 11 πάντων ex μᾶλλον G¹ 18 προκόκια pv:
 προκόκια d: βεβρώκια G: cf. VI 785, 17 811, 12 466, 6 585, 9
 593, 8 594, 6 20 διασποῖρα G sic 21 οὖοις ex ὄψαις ut
 vid. G¹

δίως και γίνονται ψαθυραὶ καὶ εὐπεπτοὶ πάντη· καὶ γὰρ χρηστὴν τροφὴν διδύσασιν τῷ σώματι καὶ γλίσχρον ἤμιστα γεννῶσιν αἷμα καὶ πάχους καὶ λεπτότητος ἐν τῷ μέσῳ καθεστηκός, ὅπερ οἶμαι τοῖς ὑγιεινοῖς ἐδέσμασι προσήκειν μάλιστα. 5

- IX 72 Περὶ μὲν δὴ τούτων ἀντάρκως εἴρηται· περὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων αὐθις ρητέον. αἱ ρίζαι τῶν λαχάνων ἅπασαι μὲν ὡς οὕτω φάναι περιττωματικαὶ τ' εἰσὶ καὶ δύσπεπτοι, πρὸς μέντοι τὰ παρόντα καὶ αἱ τοῦ δαύκου καὶ αἱ τῆς καροῦς οὐδὲν ἔχουσι βλαβερὸν ὥσπερ οὐδ' ἐπιτηδέιον· ἐναντιώταται δ' αἱ γογγυλίδες ὁμοίως ὀλίγου δεῖν τοῖς βολβοῖς, | ἀπάντων δὲ χεῖ- f. 137^v G
73 ριστοὶ μύκητες. οὕτω δὲ καὶ τὰς ρίζας ὑποπτέυειν ἀπάντων δεῖ, ὅσαι γε τὸ δακνωδὲς οὐκ ἔχουσι καὶ δριμυτὸν καὶ θερμὸν ἐν τῇ γεύσει, ὥστε καὶ τὰς τῶν 15 τεύτλων φυλάττεσθαι προσήκει· καὶ τοῦτο δὲ τὸ λάχανον ἤμιστα φλεγματώδες, ἀλλ' ὅμως καὶ τὰς τούτων
74 ρίζας φευκτέον. τί δεῖ λέγειν περὶ μαλαχῶν; ὧν οὐχ αἱ ρίζαι μόνον οὐδ' ὁ καυλὸς ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα φλεγματώδη γεννᾷ χυμὸν, ἥττον δ' εἰσὶ βλαβεραὶ πρὸς 20 γούνην τὴν λεπτύνουσαν διαίταν αἱ ἄγριαί τῶν κηπευομένων εἰσὶ καλλίους. ἔστι δ' ἐκ ταύτου γένους καὶ τὰ ὕδνα τούτοις, πλὴν ὅσον ἐν ψαμμώδει τε καὶ ἥττον ὑγρᾷ συνίσταται γῆ καὶ ταύτη τῶν μυκήτων ἀπολείπε-
75 ται τῆς κακίας. ἐνὶ δὲ λόγῳ συμπάσας μὲν τὰς ρίζας 25

4 existunt (= καθεστήκασιν) L 10 κάρον G: caroti L: cf. Orib. I 87, 4°. 10 220, 12 (unde corrig. Gal. VI 654, 12. 17 794, 18). 211, 6 Buss.-Dar. 11 γογγύλες G 16 καὶ — δὲ G: quamvis L: an καίτοι τούτο γε? 18 Quid oportet (autem add. v) dicere adhuc (adhuc om. v) L: fort. τί <δ' ἔτι> δεῖ λέγειν
23 tamen (attamen v) quocumque (= πλὴν 20, 4) L

δυσπέπτους ὑποπτεύειν, γεύεσθαι δὲ μόνων τῶν θερμῶν τε καὶ δριμέων, ὥσπερ σκοροόδου τε καὶ κρομμύου καὶ φαφανίδος, καὶ τούτων ὡς φαρμάκου μᾶλλον ἢ ὡς ἐδέσματος.

- 5 Ἄλλα γὰρ καὶ περὶ τῶν φιλζῶν ἀρκεῖ τοσαῦτα· X 76
 μετιέναι δ' ἤδη καιρὸς ἐπὶ τοὺς τῶν δένδρων καρπούς·
 εἰσὶ δ' οὐκ ὀλίγοι τούτων ὕγροὶ καὶ ψυχροὶ καὶ μάλισθ' ὄσους οὐδ' εἰς ἀπόθεσιν ἀγαγεῖν ἔστιν· ἤμισα δ' ἂν
 λυποῖτό τις ὑπὸ τῶν λαπαττόντων τὴν κοιλίαν, ὥσπερ
 10 τὰ μόρα λαπάττει καὶ τούτων ἐφεξῆς τὰ κοκκύμηλα καὶ
 τὰ κεράσια καὶ τὰ σῦκα· τὰ δὲ βραδύπορα χεῖρω πάντων
 καὶ μᾶλλον εἰ καὶ σκληρὰ τοῖς σώμασιν ὑπάρχει.
 ἀλλὰ τούτων μὲν μὴ γεύεσθαι μηδενὸς πλὴν τῶν εἰς 77
 ἀπόθεσιν ἐπιτηδεῖων, οἷάπερ ἔστιν ἀπίων τε καὶ μήλων
 15 καὶ σταφυλῶν οὐκ ὀλίγα γένη, τὰ δὲ μαλακώτερα
 μᾶλλον ἐσθίειν τῶν σκληροτέρων, οὐ μὴν εἰς κόρον
 γ' οὐδενὸς τούτων, οὔτε τῶν μήλων τῶν Περσικῶν
 οὔτε τῶν Ἀρμενίων ἃ δὴ προκόκια καλοῦσι Ῥωμαῖοι,
 ἔτι δὲ μᾶλλον καὶ τῶν ὀνομαζομένων Σηρικῶν. καὶ 78
 20 μὴν καὶ τὰ μύρτα καὶ τὰ διόσπυρα καὶ τὰλλ' ὅσα
 τούτοις ἔοικεν οὐκ ἐπιτήδεια· καὶ τοῖς οὖοις δὲ καὶ
 τοῖς μεσπίλοις εἰς ἄλλα μὲν ὀρθῶς ἂν τις χρῶτο, πρὸς
 δὲ τὴν λεπτύνουσαν δίαιταν οὐκ ἐπιτήδεια, καὶ μάλιστα
 τὰ μέσπιλα· τὸ καθόλου δ' εἰπεῖν ὅσα σφοδρῶς αὐστηρὰ
 25 καὶ στρυφνὰ, μοχθηρὰ τῇ διαίτῃ ταύτῃ, συμφέρει δὲ

8—17 O 198, 2—5. o 158, 7—9 24—26, 12 O 198, 5—9.
 o 158, 10—13

2 κρομμύου G 9 λυποῖτο Oo: λυποῖτό G 10 μόρα G
 κοκκύμηλα G 11 πάντων ex μᾶλλον G¹ 18 προκόκια pV:
 προκόκια d: βεβρώκια G: cf. VI 785, 17 811, 12 466, 6 585, 9
 593, 8 594, 6 20 διασποῖρα G sic 21 οὖοις ex ὕφοις ut
 vid. G¹

- μόνοις τοῖς κατὰ κοιλίαν φεύμασιν ἢ ἐκλύτῳ στομάχῳ
 79 καὶ γαστρὶ. τῶν δ' εἰς τὸν χειμῶνα φυλαχθῆναι δυνα-
 μένων ἐπιτηδεύτατα πάντων ἐστὶν ἰσχάδες τε καὶ
 κάρνα <*****> καὶ τὰ πιστάκια· πρὸς γοῦν
 ταύτην οὐ φαῦλαι καὶ τῶν ἀμυγδαλῶν αἱ ὑπόκιτροι. 5
 80 τὰ δὲ Ποντικά καλούμενα κάρνα σκληρότερα τε τού-
 των ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἔχει τῶν ἐν τοῖς σπλάγγνοις πε-
 ριτωμάτων ρυπτικόν· αἱ δὲ καστανεαί καὶ αἱ βάλανοι
 χειρίζονται μὲν αἱ ὠμαί, μοχθηραὶ δὲ κἄν ἐψηθῶσιν ἢ
 81 ὀπηθῶσιν ἢ φρυγῶσιν. ἔλαται δὲ μέσον πῶς εἰσιν 10
 ἔδεσμα πρὸς γε τὰ παρόντα, ὥστ' οὐτ' ἐπαινεῖν ἔχομεν
 οὔτε ψέγειν οὐδὲν ἀξιόλογον, ὥσπερ οὐδὲ τὰς κρε-
 μασθείσας σταφυλάς· αἱ δ' ἐν τοῖς στεμφύλοις ἢ βοτρυ-
 οῖς ἢ ὄπως ἂν ὀνομάξωμεν ἐθέλης ἀποτιθέμεναι ταῖς
 μὲν τῆς γαστροῦς ἀρρωστίαις οὐκ ἀνεπιτήδευτοι, χεῖρους 15
 δ' εἰς τὰ παρόντα, καὶ τούτων ἔτι μᾶλλον αἱ εἰς οἶνον
 82 ἐμβαλλόμεναι. αἱ δ' ἀσταφίδες, ὄσαι μήπω στρυφναί,
 σπληνὶ καὶ ἥπατι μεγάλοις οὐκ ἀγαθαί, βελτίους δ' εἰς
 τὰ κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα πάθη· καὶ μὲν δὴ καὶ
 τῶν ροιῶν αἱ στρυφναὶ μοχθηραὶ μὲν εἰς ταῦτα, βελ- 20
 83 τίους δ' εἰς τὰς τῆς γαστροῦς ἀρρωστίας. τοὺς δ' ἄλλους
 τῶν δένδρων καρποὺς ἀπὸ τούτων ὀρμώμενος κρῖνε·

4 et nuces, aliter (aliqua)liter v) quidem et non (nil v) minus ad
 preiacentem (nobis add. v) dietam. adhuc autem pistacia (-cea d)
 ad hanc quidem non sunt prava (Sunt autem et fistice adhuc non
 prave v) L. restituenda igitur haec fere: καὶ κάρνα <ἄλλως τε
 καὶ οὐχ (vel οὐδὲν) ἦττον πρὸς τὴν προκειμένην (ἡμῖν ?) διαίταν
 προσέτι δὲ> καὶ τὰ πιστάκια πρὸς γοῦν ταύτην οὐ φαῦλα καὶ

8 castanee L, cf. VI 777, 15 ss.: κάστανοι G 9 χειριστοὶ G

11 ὥστε — ἔχομεν G: ὥστε — ἔχομι ἂν Oo fort. recte: ut —
 habeam p d: unde — habeo v 13 βοτρυοῖς sic certo compendio G:
 botris L: fort. βρυτλοῖς coll. VI 579, 12 et Athen. II 56^d, ubi
 vid. Kaibelii adnota 14 ἐθέλοις G ἐπιτιθέμεναι G: reponuntur L

2. 188^r G οἱ μὲν γὰρ | σκληροὶ καὶ στρυφνοὶ πάντες εἰσι
 μοχθηροί, τῶν δ' ἄλλων γεύεσθαι τὰ μέτρια, ὥστε κὰν
 εἰ διαφορούσας τι ποιότητος ἔχη κατὰ τὰ μόρια, τὰ
 μὲν ὀξεᾶ τε καὶ δριμέα τῶν μερῶν αὐτοῦ προσφέρε-
 5 σθαι χρή, τὰ δ' ἄλλα φυλάττεσθαι· πολλὰ δ' ἂν εὐροις
 τοιαῦτα, καθάπερ καὶ τὸ Μηδικὸν μῆλον, ὃ κίτρον
 ὀνομάζομεν· ἔστι γὰρ αὐτοῦ δριμύς μὲν ὁ φλοιός, ὀξὺ
 δὲ τὸ ἔνδον, παχύχυμος δὲ καὶ φλεγματώδης ἢ σάρξ.
 Τῶν δ' ἐν ὄξει καὶ ἄλμῃ δυναμένων ἀποτίθε- XI 84
 10 σθαι τοσοῦτον ὑπελλάχθαι χρή νομίζειν τὴν ἀρχαίαν
 δύναμιν ὅσον ἐκ τῆς σκευασίας ἠλλοιωθήσαν· ὅτι δ'
 ὄξος καὶ ἄλμη τῶν τεμνόντων καὶ λεπτυνόντων, οὐδεὶς
 ἀγνοεῖ. ταῦτ' ἄρα καὶ τῶν ἰχθύων οἱ ταριχευθέντες 85
 ἱκανάτατα λεπτύνουσι καὶ τέμνουσι τοὺς παχεῖς χυμούς
 15 καὶ γλίσχρους· ἐκλέγεσθαι δὲ καὶ τούτων ὅσοι φύσει
 μαλακόσαρκοι, τοὺς δὲ κητώδεις φυλάττεσθαι καὶ πολὺ
 δὴ τούτων ἔτι μᾶλλον αὐτὰ δὴ τὰ κήτη· γεύεσθαι δ'
 εἰ βούλοιντο τις καὶ τούτων ἀπορία τῶν βελτιόνων ἢ
 καὶ ἄλλως ὀρεχθεῖς, ἦτοι δι' ὑποτρίμματος δριμέος
 20 οἶον καὶ τὸ τοῦ νάπυος ἔστι(ν ἢ καὶ) δι' ἐλαίου καὶ
 ὄξους μόνον ἀρμόττει. καθόλου δὲ περὶ πάντων ἐδε- 86
 σμάτων τούτ' ἐπίστασθαι χρή κοινόν, ὡς εἰτ' ἀποτε-
 θεῖη διὰ τινος τῶν εἰρημένων εἴτε σκευασθείη, μέγι-
 στον αὐτοῖς τοῦθ' ὑπάρχει πρὸς τὸ λεπτύνειν· ὥστε
 25 καὶ αὐτὸν ἕαστον δῖω πρόκειται τοιαύτης διαίτης
 σκοπὸς ἐπιτεχνᾶσθαι <δεῖ> δι' ὄξους καὶ ὀξυμέλιτος

13—16 O 197, 10—198, 1. o 158, 3—6

3 fort. ἔχοι, cf. index s. v. κὰν εἰ 10 ὑπελλάχθαι G
 16 κητώδεις O o: cetodeos L: σκληρώδεις G 20 <ἢ καὶ> addidi:
 vel v: et pd: om. G 26 ἐπιτεχνᾶσθαι G: ingeniare (-ri v,
 vigilare d) oportet L

ἐσκευασμένα προσφέρεσθαι τῶν ἐδεσμάτων τὰ πλείστα
καὶ προταριχεύειν αὐτῶν ὅσα δυνατόν· ταριχευθέντων
δὴ τοι καὶ τῶν χοιρείων <κρεῶν> γένοιτ' ἂν τις ἀσφα-
λῶς, ἄλλως δὲ φυλάττεσθαι χρῆ καὶ ταῦτα παχὺν καὶ
γλίσχρον γεννῶντα χυμόν. 5

- XII 87 Ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τούτων αὐτάρκως δίηρηται,
λείποιτ' ἂν ἔτι καὶ περὶ μέλιτος καὶ οἴνου καὶ γάλακτος
διελθεῖν, καὶ πρῶτόν γε περὶ μέλιτος, ἐπειδὴ μόνον
ὡς ἔπος εἰπεῖν τῶν γλυκέων [καὶ] οὐκ ἐδεσμάτων
μόνον ἀλλὰ καὶ πομάτων ἀκριβῶς λεπτοῦ τὴν σύστα- 10
88 σιν χυμοῦ γεννητικὸν ὑπάρχει. τῶν γὰρ οἴνων οἷ ἂν
ᾧσι γλυκεῖς ἱκανῶς ἅπαντες παχέος αἵματός εἰσι γεν-
νητικοί· καὶ γὰρ μέλανές εἰσιν οὗτοι καὶ παχεῖς τὴν
σύστασιν· ἔτι δὲ μᾶλλον τῶν οἴνων τὸ σίραιον ὀνο-
μαζόμενον· ἔστι δὲ τοῦτο γλεῦκος ἐπὶ πλείστον ἐψη- 15
89 μένον. οἶδα δὲ τινὰς οὕτως ὀνομάζοντας καὶ τὸ τῶν
ἰσχάδων ἀφέψημα· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παραπλήσιον
μοχθηροῦ μέλιτι καὶ αὐτὸ τινα δύναμιν ἔχει τμητικὴν,
ἀλλ' ἀπολείπεται μέλιτος οὐκ ὀλίγον, καὶ πολὺ δὴ
μᾶλλον αἰ ἰσχάδες αὐταί, τὰ δὲ σῦκα πολὺ καὶ τούτων 20
ἔτι μᾶλλον, ὥστ' ἐκπεπτωκέναι τῆς λεπτινότητος ἰδέας.
90 Ὅσα μὲν οὖν πέποινα σῦκα, τῆς μέσης ὕλης τῶν ἐδε-
σμάτων ἐστίν, ἦν οὔτε λεπτύνειν οὔτε παχύνειν ἱκανῶς

2. 3 O 198, 1 s. o 158, 6 s. 8—10 O 198, 9—11. o 158,
13—15 9—16 O 200, 11—201, 2. o 159, 11—13

3 κρεῶν Oo: *carnibus* L: om. G 8 μόνον] non v 9 [καὶ]
om. Oo: καὶ οὐκ ἐτὶ μόνον (10) et πομάτων om. L, praeterea ἀλλὰ
καὶ om. p d 11. 12 οἷ ἂν ᾧσι γλυκεῖς scripsi: *que dulcia* L:
οἱ γλυκεῖς Oo: κἂν εἰσὶ γλυκεῖς G 17 καὶ e corr. G¹ 18 καὶ
αὐτὸ τινὰ G: et quandam et ipsa L: fort. καὶ τινα καὶ αὐτὸ
22 certitudinaliter mature (= ἀκριβῶς πέποινα?) L 23 εἰσὶν G
neque — *neque* L: οὐδὲ — οὐδὲ G

τοὺς χυμοὺς εἶπειν ἐγγωρεῖ· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῆς
 μέσης ἐστὶ κατωτέρω· παχύχυμά τε γὰρ ἐστὶ καὶ ψυχρὰ
 καὶ δύσπεπτα καὶ φυσώδη τὰ μηδέπω καλῶς πέπειρα,
 καθάπερ ὁ γλεύκινος οἶνος· ἐν δ' αὐτοῖς ἀγαθὸν
 5 ὑπάρχει τὸ ταχέως διεξιέναι καὶ ταύτη σμικρὰ βλάπτειν.
 καὶ μὲν δὴ καὶ σταφυλαὶ γλυκεῖαι τῆς αὐτῆς εἰσι φύ- 91
 σεως, καὶ μᾶλλον ἐτι τούτων αὐτῶν φοινίκων βάλανιοι·
 αἱ μὲν γὰρ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ Κύπρον καὶ
 Φοινίκην καὶ Λυκίαν καὶ Κιλικίαν οὐδὲ τὴν ἀπόθεσιν
 10 ὑπομένουσιν, ἀλλ' ὡς ὀπῶραι μᾶλλον ἐσθίονται διὰ
 περιττὴν ὑγρότητα σηπόμεναι ῥαδίως· τῶν δ' ἄλλων
 τῶν εἰς ἀπόθεσιν ἐσκευασμένων ἐλάττων μὲν ἢ βλάβη,
 παχὺς δ' οὐδὲν ἤττον καὶ τούτων ὁ χυμός, ὥστε |
 f. 138^v G φυλάττεσθαι χρὴ τὴν ἐδωδὴν αὐτῶν ἐν τοῖς
 15 εἰρημένοις πάθεσιν.

Ἦμιστα δ' ἂν ὑπίδοιτό τις οἴνους παχεῖς ὄσοι 92
 καθαροὶ καὶ διαυγεῖς εἰσι καὶ τὴν χοιρῶν ὄχροι καὶ
 ξανθοί· λευκὸν δ' οὐδ' ἂν εὔροις οἶνον ἅμα καὶ γλυ-
 κύν, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ξανθῶν αὐτῶν σφόδρα γλυκύν.
 20 εἰσὶ δὲ σύμπαντες οἱ τοιοῦτοι οἶνοι μέσου τὴν σύστα-
 σιν χυμοῦ γεννητικοί. οἱ μὲν γὰρ παχεῖς θ' ἅμα καὶ 93
 μέλανες καὶ γλυκεῖς παχέος αἵματος πληροῦσι τὰς

21—30, 11 0 198, 11—13; 202, 3—6. o 158, 15 s.; 159, 25—160, 2

1. 2 τῆς μέσης ἐστὶ κατωτέρω] *inferiores a media sunt* (a. m. s. i. v) L: τῆς χαυνοῦσης ἐστὶ κατωτέρω G 2 γὰρ εἰσι G 10 ὡς ὀπῶραι μᾶλλον G: *ut opora solummodo* (= μόνον, recte fortasse) p d: *ut sunt* v 11 σηπόμενα G: *propter* (per d) *superfluum enim humiditatem facilliter putrefiunt* p d, unde *conicias* διὰ <γὰρ> π. ὁ σήπεται ῥαδίως: *sed putrefientes omissio enim exhibet* v 16 *Parum autem gustabit quis de vinis dulcibus* p d: *minime autem inveniet quis fortassis vina esse dulcia* v: unde γλυκεῖς recipiendum esse videtur pro παχεῖς, sed ἐπίδοιτο verum esse existimo. cf. 24, 13 et 25, 1

φλέβας, οί δὲ λευκοὶ καὶ λεπτοὶ τέμνουσί τε τοὺς
 <παχεῖς> χυμοὺς καὶ καθαίρουσι δι' οὖρων τὸ αἷμα,
 μέσοι δ' αὐτῶν ὄντες τὴν ἰδέαν οἱ ξανθοὶ θ' ἕμα καὶ
 γλυκεῖς καὶ διαυγεῖς μέσοι πῶς εἰσι καὶ τὴν δύναμιν,
 οὔτε παχύνοντες τοὺς χυμοὺς τοῖς μέλασιν ὁμοίως οὐτ' 5
 94 εἰς οὖρησιν ὀρμῶντες ὡς οἱ λευκοί. εἰσι δὲ τοῦ πολλοὶ
 καθ' ἕκαστον ἔθνος, ἀλλ' ἐπιφανεῖς ἔξ αὐτῶν ὃ τ'
 Ἀριούσιος καὶ ὁ Λέσβιος καὶ ὁ Φαλεργῖνος καὶ ὁ Τιμωλί-
 της καὶ ὁ Θηραῖος, οἷς τεκμαιρόμενος καὶ τοὺς ὁμοίους
 ἐκλέγεσθαι· χρῆστον γὰρ οἱ τοιοῦτοι πάντες αἷμα καὶ 10
 95 σύμμετρον τῷ πάχει γεννᾶσι χυμόν. ὄντες δ' αὐτῶν
 οἱ πλεῖστοι εὐώδεις καὶ θερμότεροι τῶν ἄλλων οἴνων
 εὐλόγως ἄπτονται τῆς κεφαλῆς, καὶ ταύτη φυλακτέον
 τοῖς τε κεφαλαῖα κάμνουσι καὶ ἡμικρανία καὶ τοῖς ἄλλως
 κεφαλαλγοῦσιν ἐπιλήπτοις τε καὶ μανιώδεσι καὶ συλ- 15
 96 λήβδην εἰπεῖν οἷς πέπονθεν ἢ κεφαλῇ. τὰ δὲ κατὰ
 θώρακα καὶ πνεύμονα χωρὶς πυρετοῦ πάθη πάντα τὰ
 χρόνια μεγάλως ὑπὸ τῶνδε τῶν οἴνων ὀνίναται καὶ
 μάλισθ' ὅσα διὰ πτυσμάτων ἐκκαθαίρεται [δέονται].
 δεῖται γὰρ οὐ τέμνεσθαι μόνον καὶ θερμαίνεσθαι τὰ 20
 μέλλοντα καλῶς ἀποπτυσθῆναι, ἀλλὰ καὶ μετρίως
 ὑγραίνεσθαι· ὡς τὰ γε περαιτέρω τοῦ καιροῦ ξηρὰ καὶ
 γλίσχρα πτύσματα καὶ βῆχας ἐγείρει σφοδρὰς τῷ βίαιῳ
 τῆς διεξόδου καὶ κίνδυνον ἐπάγει φήξεως ἀγγείου.
 97 ταῦτ' ἄρα καὶ οἱ παχεῖς τῶν οἴνων καὶ γλυκεῖς τῷ 25

1 τοὺς παχεῖς χυμοὺς G o: grossitiem L: τοὺς χυμοὺς G
 6 εἰσι δὲ οὐ πολλοὶ G: sunt autem talia multa (-tum d) pd: sunt
 autem plurima quidem v: itaque aut oñν aut <τοι>οῦ<τοι>
 scribendum esse videtur 9 θηραῖος G καὶ ὁ Θ. om. L 14
 ἄλλως G ex ἄλλοις, quod vertit L cephalaea vel emicranea L:
 κεφαλῆς . . καὶ ἡμικρανία G 18 ὀνίναται G 19 ἐκκαθαί-
 ρεσθαι δέονται G: purgantur (exp- v) L 25 καὶ οἱ παχεῖς
 post οἴνων iteravit G

μόνιμον ἔχειν τὴν ὑγρότητα διὰ τὸ πάχος, ὅταν ἅμα
λεπτύνουσι φαρμάκοις προσφέρωνται, χρηστοὶ τοῖς κατὰ
θώρακα καὶ πνεύμονα πάθεισιν ὑπάρχουσιν· ἀλλ' οὐτ'
ἀσθηρᾶς οὔτε στρυφνῆς οὔθ' ὅλως στρυφύσης αὐτοῖς
5 **χρῆ** μετεῖναι δυνάμεως, ἀλλ' ἐπὶ τὸ μελιτώδες μᾶλλον
ἐν ὄσμῃ καὶ γεύσει καὶ τῇ συμπάσῃ δυνάμει προσελη-
λυθέναι. τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀπὸ τῆς Παμφυλίας οἶνος 98
ὁ καὶ Σκυβελίτης ὀνομαζόμενος· ἀρκεῖ γὰρ οἶον κανόνα
καὶ σκοπὸν τοῦτον ἔχειν εἰς τοὺς ὁμοίους ἅπαντας·
10 **ἄριστος** μὲν γὰρ οὗτος τῶν ὁμογενῶν, μὴ παρόντος
δ' αὐτοῦ καὶ **Θηραίῳ** χρεῖσται' ἔν τις καὶ προτρόπῳ
καὶ σιραίῳ καὶ Καρυῖνῳ. μέλανος δ' οἴνου γλυκέος 99
ἅμα καὶ ἀσθηροῦ παράδειγμα τὸν ἐκ τῆς Κιλικίας
οἶνον ἔχους ἄν, ὃν † ὀνοβάστην ὀνομάζουσιν· ἄχρηστος
15 δ' οὗτος ἅπασιν ἐστὶ τοῖς κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα
πάθεισιν ὑπὲρ ὧν ὁ λόγος ἐνέστηκε καὶ ἔτι μᾶλλον
ὄσοι στρυφνοὶ μὲν ἐπιφανῶς εἰσι, γλυκύτητος δ' ἢ
σὺδὸ ὅλως ἢ παντάπασιν ἀμυδρῶς μετέχουσιν. ἄδοξοι δ' 100
οἱ τοιοῦτοι πάντες εἰσὶ καὶ διὰ τοῦτο λανθάνουσι τοὺς
20 πολλοὺς καίτοι πολλαχόθι γεννώμενοι τῷ μῆτι τοῖς

7 παμφυλίας G 8 quod et skibellitum (kibellicum a) nominatur pā: et skinelitum nominatum v: καὶ ὁ σκυβελίτης ὀνομαζόμενος G: cf. VI 582, 15. Aretaeus p. 322, 5 s. K. (Σκυβελίτη τῷ Παμφυλίῳ). Hesychius s. v. Κίσκος (Σκυβελίτης οἶνος ἀπὸ Σκυβέλων τόπου Παμφυλίας) 9 ἔχειν εἰς τοὺς ὁμοίους ἅπαντας G: proponendo (supp. v) adinvenire et iudicare ab eo similia (omnia sim. v) L (= προθέμενον προσενερίσκειν καὶ κρίνειν ἐκ τούτου τ. ὁ. & ?) 11 θυραῖα G: thireo L καὶ προτρόπῳ G: et protropo v: eo (eodem a) modo pā 12 σιραῖα G: thī- vel thyrino L id est Θηραίῳ, quod haud scio an recipiendum sit coll. VI 801, 6 et XV 632, 6 14 ὀνοβάστην G: anate (-tē v) L: legendum esse existimo Ἀβάτην coll. VI 800, 14. O 345, 1. Athen. I 33 b. idem nomen in Ἀναβάτης corruptum XV 645, 11, in Ἀβάτης X 838, 15, in Σοβάτης VI 337, 14

ἐμπόροις λυσιτελεῖν [ἐξ] αὐτοὺς ὀνεισθαι μῆθ' ὑπὸ
 τῶν κεκτημένων σπουδάξεσθαι [πιπράσκεσθαι]: στρυ-
 φνὸν γὰρ ἄμα καὶ παχὺν οἶνον μέλανα τίς ἂν ἢ εἰς
 συμπόσιον παρασκευάσειεν ἢ εἰς γάμους ἢ εἰς θεῶν
 101 θυσίαν ἢ εἰς ἄλλην τιν' εὐφροσύνην; καὶ γὰρ πλή- 5
 σμοι καὶ βραδύποροι καὶ τὰς δια|χωρήσεις f. 139^r G
 ἐπέχουσιν ἀμφοτέρας, τὰς τε κατὰ γαστέρα καὶ οὐχ
 ἦττον αὐτῶν τὰς ἐπὶ κύστιν [καὶ μεσάραιον], καὶ πλ
 πλεῖστον ἐν τοῖς ὑποχονδρίοις μένουσι καὶ φραδίως
 ἀποξύνονται καὶ εἰς ξμετον χωροῦσι, μόνοις δ' εἰδὼν 10
 ἐπιτήδειοι τοῖς κατὰ γαστέρα ρεύμασιν οὐδὲ τοῦτοις
 102 εἰς κόρον πινόμενοι. τοιοῦτος οἶνος <οὐκ ὀλίγος> ἐν
 Αἰγαῖς ταῖς Αἰολίσι γεννᾶται ἐν τῷ πεδίῳ καὶ τις
 ὁμοῖος ἕτερος αὐτῷ κατὰ τὴν ἀστυγείτονα πόλιν Περγά-
 μου Περπερίαν, καὶ πίνουσιν οἱ μὲν ἐπιχώριοι πάντες 15
 αὐτοὺς ὑπὸ σννηθείας ἀλύπως· καὶ γὰρ καὶ καταπαύ-
 ουσιν ἐν τῷ προσήκοντι μέτρῳ τὴν πόσιν· οὐκ ἀλύπως
 δ' οἱ τ' ἀήθεις ἅπαντες καὶ ὅσοι περαιτέρω τοῦ μέτρον
 103 προσφέρονται. τρέφουσι δ' οὗτοι φανερώς τὰ σώ-
 ματα τῶν πινόντων, καὶ οἰδᾶ τινὰς τῶν ἐπιχωρίων 20

5—12 O 345, 5—11

1 ἐξ αὐτοῦ ὀνεισθαι G: ipsa emere v: emere ea p d
 2 σπουδάξεσθαι supra vers. m. pr., πιπράσκεσθαι in versu G:
 habeantur studiō (cure v) L 4 convivia L 5 sacrificia L
 5. 6 πλήσμιός ἐστι (praeced. ὁ οἶνος) O: repletionalia sunt L:
 at hiat πλήσμιόι <εἰσι> 6 δια|διαχωρήσεις G 8 αὐτῶν scripsi:
 αὐταῖς G: om. L O καὶ μεσάραιον delevi: om. L O 9 μέ-
 ροσι G: ἐμμένει O: immorantur p d: permanent v: fort. ἐμμένουσι

13 πινόμεν G: bibita p d: cum.. bibuntur v <οὐκ ὀλίγος> om.
 vnicum L 12. 13 in egis L: ἐν γαῖς G: cf. XV 645, 10
 'ων] cf. XV 645, 10 VI 800, 11. 15 804, 18 337,
 X 838, 16) 20 πινόντων G: bibentium v: fa-
 πεινόντων) p d

κεανίσκων τῶν ἀμφὶ παλαιστραῶν ἐχόντων εἰς εὐεξίαν
σῆτοίς προσχρωμένους οὐδὲν ἦττον χοιρέων κρεῶν
ἐδαώης.

- Ἄλλα γὰρ οὗτοι ἐναντιώτατοι τῆδε τῇ διαίτῃ, καὶ 104
5 οὐ χρὴ μέμφεσθαι τὸν λόγον ὡς ἄλλα μὲν ἐπαγγελιά-
μενον, ἄλλα δὲ διδάσκειν ἐπιχειροῦντα· χρὴ γὰρ οὐ
τὰ λεπτύνοντα μεταδιώκειν μόνον ἀλλὰ καὶ φεύγειν τὰ
παχύνοντα τὸν λεπτυνούση διαίτῃ καλῶς χρῆσασθαι
προαιρούμενον. οὕτω τοι καὶ αὐτὴν δλην τὴν λατρι- 105
10 κὴν οὐχ ὑγεινῶν μόνον ἀλλὰ καὶ νοσωδῶν ἐπιστήμην
εἶναι φαμεν, καὶ οὐχ ἦττόν γε νοσωδῶν ἢ ὑγεινῶν·
καὶ γὰρ οὐδ' ἄν > βλάπτοιτό τις ἦττον ἐκ τοῦ περι-
πίπτειν τοῖς νοσώδεσιν ἢ ἀπέχεσθαι τῶν ὑγεινῶν.
ἀπάντων οὖν ἐπιστήμην ἔχειν προσήκει τὸν καλῶς 106
15 θατέρω γένει προσχρησόμενον, ἀλλὰ τῶν μὲν πρώτων
τε καὶ δι' ἑαυτὴν < * * * * > αἰρετὴν· ἔστι δὲ καὶ
τρίτον τι γένος < μέσον > ἀμφοῖν, ὃ μῆτ' ὠφελει μῆτε
βλάπτει, καὶ χρὴ τοῦτο γινώσκειν οὐτ' εἰς αἴρεσιν
ὑγεινῶν οὐτ' εἰς βλάβην νοσῶδες· ἀλλ' εἰ μὲν παρεῖη
20 ποτέ, [καὶ] < μὴ > μάτην αὐτὸ φύγαμεν ὡς βλάπτει,
εἰ δ' ἀπειῖη, μὴ μάτην αὐτὸ ζητῶμεν ὡς ὠφελούην. ἐν 107
τούτῳ τῷ γένει καὶ πρὸς τοὺς κάμνοντάς εἰσι χάριτες
τοῖς λατροῖς· τὸ μὲν γὰρ βλαβερὸν αἰτούσιν αὐτοῖς οὐκ
ἔν τις συγγωρήσειεν, ὥσπερ οὐδ' εἰ φύγοιεν τὸ συμ-
25 φέρον, τὰ δ' οὐδέτερα καὶ φεύγουσι καὶ διακούςι τοῖς

2 χοιρέων G 3 ἐδαώης] hic desinunt versiones latinae

11 φ^α G 12 οὐδ' ἄν scripsi: οὐδὲ G 16 αὐτὴν potius quam
αὐτὰ G: sensus hic fere τῶν μὲν πρώτων τε καὶ δι' αὐτὰ, < τῶν
δ' ὡς βλαπτόντων τὰ > αἰρετὰ 17 < μέσον > addidi coll. 34, 9
19 an ὑγεινῶν < ἄν >? cf. § 53 20 < μὴ > scripsi: καὶ G
φύγομεν G: fort. φεύγαμεν 24 φύγαμεν G

Galeni de victu atten. l. ed. Kalbfleisch.

κάμνουσι συγχωρητέον σκοπόν ἐν αὐτοῖς οὐ τὴν ὠφέ-
 λειαν ἢ τὴν βλάβην ὥσπερ ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς τε καὶ
 νοσώδεσιν, ἀλλὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κάμνοντος ποιού-
 108 μενον. ἔστι δ' οὐχ ἀπλῶς μία φύσις ἐδεσμάτων ἢ
 πομάτων ἢ ὄλων διαιτημάτων ὑγιεινῆ καὶ νοσώδης καὶ 5
 οὐδετέρα, ἀλλ' ἐν τῷ πρὸς τι πάντα τὰ τοιαῦτα λέ-
 γεται· ὧν οὖν ἐμνημόνευσα κατ' ἀρχὰς τοῦδε τοῦ
 λόγου νοσημάτων, ὑγιεινῆ μὲν ἢ λεπτύνουσα δίαιτα,
 νοσώδης δ' ἢ παχύνουσα, μέση δ' ἀμφοῖν ἢ μηδέτε-
 ρον ὑπάρχει σαφῶς, ἀλλ' ὡς ἂν διακεείμενα παραλάβῃ 10
 τὰ ἐν τῷ σώματι, τοιαῦτα φυλάττει.

109 Καὶ δὴ τούτων οὕτως ἐχόντων αὔθις ἐπὶ τὸ προ-
 κείμενον ἰτέον. ἐν δὲ τῷ καθόλου γνωστέον, ὥσπερ
 ἐπὶ θώρακός τε καὶ πνεύμονος οἱ γλυκεῖς τῶν οἴνων
 ἄμα τινὶ τῶν λεπτυνόντων φαρμάκων ἐκκαθαίρουσι τοὺς 15
 παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμοὺς καὶ φλεγματώδεις, οὕτως
 ἐν οἷς ἦπαρ ἢ σπλῆν μέγας ὑπάρχει, μείζονα τὴν ἀπ'
 αὐτῶν βλάβην τῆς ὠφελείας γίνεσθαι· ἀθρόα γὰρ ἐπὶ
 τῶν σπλάγγνων τούτων ὄληκῃ τῶν εἰς τὴν κοιλίαν κατα-
 ποθέντων γίνεται, καὶ ταύτῃ σφηνοῦται ταχέως ἐν τοῖς 20
 πέρασιν τῶν ἀγγείων καὶ μᾶλλον καθ' ἦπαρ, ἐνθα
 συνάπτουσι αἱ ἀπὸ τῶν πυλῶν φλέβες ταῖς ἀπὸ τῆς
 110 κόλης. οὗτ' οὖν φλεγμαίνουσιν οὐτε σκιρροῦμενοῖς
 οὗτ' ἐμπεφραγμένοις τὰ στενὰ στόματα τῶν ἀγγείων
 τοῖς σπλάγγνοις οὐδὲν τῶν γλυκέων ἐπιτήδειον, οὐδ' 25
 οὖν οὐδ' αὐτὸ τὸ μέλι καίτοι τμητικῆς ὑπάρχον θυνά-
 μεως, ἀλλὰ καὶ τούτου τὸ σφοδρὸν τῆς γλυκύτητος

1 post συγχωρητέον add. αὐτοῖς· G, del. G¹
 15 G: cf. XV 543, 11 s. VI 85, 2 s. 223, 4 s.

3 ποιούμε-
 10 διακεείμενα

2 παρακεείμενα G¹ 23 σκιρροῦμενοῖς G¹

ὄξους ἐπιμιξία κολάζουσι. καὶ οὕτως ἂν εἴη σοι καὶ 111
 F 189^r G λόγῳ καὶ πείρῳ | βασανίζονται τῶν εἰς λεπτύ-
 νουσαν διαίταν ἐπιτηδειότατον τὸ ὀξύμελι· τό τε γοῦν
 φαρμακῶδες ὃ τισιν ὑπάρχει τῶν λυσιτελούντων τούτῳ
 5 οὐ πρόσεστιν οὔτε κακόχυμὸν ἐστὶν οὔτε κακοστόμαχον
 οὐτ' ἄλλην ἀτοπίαν ἔχον οὐδεμίαν. εἰ δὲ καὶ σκιλλη- 112
 τικὸν εἴη τὸ ὄξος, οὕτω μὲν ἂν οὐ διαιτημάτων μόνον
 ἀλλὰ καὶ φαρμάκων ἀπάντων ὑπάρχοι τμητικώτερον,
 καὶ προσήκει τοιοῦτῳ οἴνῳ χρῆσθαι καὶ ὄξει τοὺς
 10 ἄκρως τέμνειν καὶ λεπτύνειν βουλομένους ὅσον ἐν τῷ
 σώματι παχὺ καὶ γλίσχρον καὶ φλεγματῶδες ὑποτρέ-
 φεται περιττώμα, ὡς ἔγωγε μυρίους οἶδα τᾶλλα μὴ πάννυ
 καλῶς διαιτωμένους ὑγιεῖς εἰς τέλος γενομένους ἐπὶ
 τῷ διὰ τῆς σκιλλῆς ὄξει τε καὶ οἴνῳ. οὐ μὴν τούτου 113
 15 γ' ἔνεκα καὶ αὐτὸν χρῆ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀμελεῖν,
 ἀλλὰ γυμνασίους τε χρῆσθαι τοῖς προσήκουσι καὶ τὰς
 τῶν εἰρημένων ἐδεσμάτων ποιότητάς τε καὶ ποσότητας
 ἀκριβῶς παραφυλάττειν· ἄμεινον γὰρ οἶμαι διὰ πάν-
 των τῶν ὠφελούντων ἰόντα θᾶττον ἐπιτυχεῖν τοῦ
 20 τέλους ἢ τοῖς χρηστοῖς τὰ πονηρὰ μὴ γνύντα μέχρι
 τέλους νοσηλεύεσθαι.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ὁ τοῦ γάλακτος ὄρρος ἐκ τῶν 114
 λεπτυνόντων ἐστὶ πρὸς τῷ ὑπάγειν τὴν γαστέρα· χρῆ-
 σθαι τοίνυν αὐτῷ πολλάκις ἐκ τινων διαστημάτων

1—6 O 198, 14 s. 394, 2—4. o 158, 16 s. 6—14 O 394,
 2—395, 1 22. 23 O 198, 13 s. o 158, 16 s.

1 οὕτω G ἂν εἴη G: φανείη O 394, 4 3 γοῦν scripsi:
 οὖν G 4. 5 fort. τούτῳ <γ> οὐ 8 ἀπάντων om. O ὑπάρ-
 χοι AC in O: ὑπάρχει G et BV in O τμητικώτατον O fort. recte
 9 οἴνῳ χρῆσθαι G: χρῆσθαι καὶ οἴνῳ O fort. recte 13 γε-
 νομένους O: γινομένους G

- ἀρμόττει· τὸ μέντοι γάλα παχύνει πως ἤδη καὶ τούτου
 μᾶλλον οἱ τυροί, καὶ χρὴ φυλάττεσθαι τυρῶν ἐδωδὴν
 τοῖς λεπτυνοῦσῃ διαίτῃ χρῆσθαι προηρημένους· ἔστι
 γὰρ τῶν ἐσχάτως παχυνόντων ὡσπερ βολβοὶ καὶ
 κοχλῖαι καὶ τὰ ὄσπρια πάντα καὶ ἐγκέφαλοι καὶ τῶν 5
- 115 σπλάγγων ἡπάρ τε καὶ σπλῆν καὶ νεφροί. ταῦτ' οὖν
 δὴ φυλάττεσθαι παραινῶ καὶ πρὸ τούτων τοὺς μύκη-
 τας καὶ τῶν ψῶν τὰ ἐφθά· τὰ γὰρ φροφητὰ καλούμενα
 μετρίως παχύνει, καθάπερ καὶ τὸ διὰ χόνδρου φόφημα
 προσλαβὸν οὐκ ἀνήθου μόνον ἢ πράσου ἀλλὰ καὶ τινος 10
 τῶν ἀξιολόγως τεμνόντων οἶον ὑσώπου καὶ γλήκωνος
 καὶ θύμβρας καὶ πεπέρεως καὶ θύμου· ἀλλὰ πεπέρεως
- 116 μὲν λεπτὸν ἐπιπάττειν αὐτῶ, τὰ δ' ἄλλα συνεφεῖν. καὶ
 μὲν δὴ καὶ εἰ ποτε δεήσῃς γάλακτι χρῆσθαι, καὶ τοῦτο
 διὰ τινος τῶν τοιούτων ἐψείσθω· μέλιτι δὲ μιγνύμενον 15
 γάλα τοῖς μὲν κατὰ θώρακα πάθεισιν οὐκ ἀνεπιτήδειον,
 εἰς δὲ τὰ καθ' ἡπάρ τε καὶ σπλήνα βλαβερώτατον ὅσα
 γε λεπτυνοῦσῃς χρῆζει διαίτης· αἰεὶ γὰρ τούτου χρὴ
 μεμνησθαι τοῦ κατ' ἀρχὰς εὐθύς εἰρημένον καὶ μὴ
 νομίζῃν ἀπλῶς γεγράφθαι τὰ μόρια χωρὶς τοῦ πάσχειν 20
- 117 ὡς εἴρηται. παχυχυμώτατον <μὲν οὖν> γάλα τὸ τυρω-
 δέστατον, οἶόνπερ ἔστι τὸ βόειον καὶ τὸ τῆς ὕος,
 λεπτότατον δὲ [καὶ] <τὸ> ὀρωδέστατον, οἶόνπερ ἔστι
 τὸ ὄνειον, ἐν τῶ μέσῳ δ' ἀμφοῖν τὸ τῆς αἰγός· ἀλλὰ
 τὸ μὲν ἐφθὸν παχυχυμώτατόν ἐστιν· ἀναλίσκει γὰρ ἡ 25
 ἔφησις ἐξ αὐτοῦ τὸ λεπτότερόν τε καὶ ὀρωδέστερον·
 εἰ δὲ καὶ μέλιτος ἢ ἄλων ἢ ἀμφοτέρων προσλάβοι,

1 ἀρμόσει G 3 προεξηρημένοις G 11 ὑσώπου καὶ
 γλί^v G 14 γάλατι G 21 παχυχυμώτατον G utrobique
 <μὲν οὖν> addidi 23 <τὸ> scripsi: καὶ G

πολὺ δὴ μᾶλλον ἔτι λεπτότερον ἔσται. ἐξ οὖν τῶν εἰρη-118
 f. 140^r G μένων εὐδηλον ὡς ὕνειον μὲν ὠμὸν γάλα προσ- |
 λαβὸν ἄλων ἢ μέλιτος ἤμιστ' ἂν εἴη παχύχυμον, ὥστ
 οὐδὲ βλάψει τι τοῦς λεπτυνούση διαίτη χρῆσθαι δεο-
 5 μένους· τὰ δ' ἄλλα πάντα φυλάττεσθαι προσήκει.

2 προσλαβὸν ex προσλαβῶν G¹

INDEX

VOCABULORUM MEMORABILIIUM

- Ἄβάτης οἶνος 31, 14? v. adnot. (adde XI 648, 17 ὁ Ἄβάτης ὀνομαζόμενος)
 ἀγγελίου ῥήξεις 30, 24 *πέρατα τῶν ἄ.* 34, 21 *τὰ στενὰ στόματα τῶν ἄ.* 34, 24
 ἄγνω ἀσπάραγος 10, 1. 10
 ἀγροῖκοι 7, 18 13, 7
 ἀγύμναστος 23, 8
 Ἀθηναῖοι 7, 20
 Αἰγαί αἱ Αἰολίδες 32, 13
 αἶμα 22, 17
 αἶξ 22, 7 *αἰγὸς γάλα* 36, 24
 Αἰολίς: *ἐν Αἰγαίς ταῖς Αἰολίσι* 32, 13
 ἀκαλήφη 7, 8
 ἀκραία 20, 5 (v. adnot.) 23, 3
 ἀκτής ἀσπάραγος 10, 1. 10. 13
 ἀλεκτρυῶν 18, 2 23, 4. 7. 9
 Ἀλεξάνδρεια 29, 8
 ἄλευρον πυρρὸν 13, 8 *κριθῶν* 15, 2. 9
 ἔλμη 27, 9. 12
 ἔλς: *ἔλων* 8, 18 13, 12 36, 27 37, 3 *ἄλσιν* 13, 7
 ἔλφια κριθῶν 15, 3. 7
 ἐλώπηξ 22, 22 23, 3
²μα c. dat. quinquies: 17, 14
²α. 9 22, 2 31, 1 34, 15
 ⁴ο *εὐ μετὰ*
 ἔργα 12, 1
 ἀμπέλων ἔλικες 10, 2 ἀμπέλου ἀσπάραγος 10, 12
 ἀμυγδάλη: *τῶν ἀμυγδαλῶν αἱ ὑπόπικροι* 26, 5 (-άλων G, cf. VI 612, 3 ss.)
 ἄνηθον 7, 11 9, 5 14, 4 36, 10 *ἀνήθου σπέρμα* 11, 25
 ἄπας: v. praef.
 ἄπιος 6, 11. 13 25, 14
 ἀπόθεσις 6, 14 25, 8. 14 29, 9. 12
 ἀποτίθεσθαι 26, 14 27, 9. 22 cf. 26, 2
 ἀρθρίτιδες 3, 9
 Ἄριούσιος οἶνος 30, 8
 ἄρκοι 22, 12
 Ἀρμένια μῆλα 25, 18
 ἄρνες: *ἄρῶν* 22, 9
 ἀρρωστήματα χρόνια 3, 3
 ἀρρωστία γαστροῦ 26, 15. 21
 ἄρτοι 11, 14 ἄρτοι κριθῶν 15, 1. 5. 8 *ἐκ τυφῶν καὶ βρόμων* 15, 23 *οἱ ἐκ τῶν πυρρῶν ἄρτοι κριθανῖται* 18, 17
 ἄρωμα 8, 8
 ἄση 4, 17
 Ἄσια 13, 6 15, 23. 26 22, 24
 ἀσπάραγοι 9, 24 ss.
 ἀσταφίδες 26, 17
 ἀτράφαξις 6, 4

- Ἀττικοῖς γρ. 7, 18
 ἀφ' ἑψημα ἰσχάδων 28, 17
 βάλανοι 26, 8 φοινίκων βάλανοι 29, 7
 βάτων ἕλικες 10, 3 ὁ τῆς β. (ἀσπάραγος) 10, 12
 βήξ 30, 23
 βλίτον: βλίτα 6, 4
 βόειον γάλα 36, 22
 βολβοί 24, 12 36, 4
 βοτάναι 11, 8. 11
 βότρυον 26, 13? v. adnot.
 βούγλωττον: -ττα 22, 5
 βούκερας 17, 12
 βοῦς: βόες pisces 21, 16
 βρόμος 15, 20 16, 13
 βρύτια 26, 13? v. adnot.
 βρυωνίας ἀσπάραγος 9, 25 10, 9
 γάλα 13, 9 15, 2. 11 28, 7 36, 1. 14. 16. 21 γάλακτος ὄρρος 35, 22
 γάρρος (XII 377, 6): γάρρον 9, 2 γάρω 17, 14
 γαστήρ 4, 16 18, 6 26, 2. 15. 21 32, 11 cf. ὑπάγειν et ὑπαγωγή
 γιγγίδια 7, 19
 γινώσκειν c. acc. dupl. 33, 18, sed v. adnot.
 γλεῦκινος οἶνος 29, 4
 γλεῦκος 28, 15
 γλήχων 5, 15 14, 6 36, 11
 γνωρίσματα 4, 24 8, 2 20, 20 21, 9
 γογγυλίδες 24, 11
 γυμνάζεσθαι 20, 6 23, 7
 γυμνάσια 35, 16
 Δαμασκηνὰ κοινόμελα 17, 23
 δαῦκος: δαύκον σπέρμα 12, 2
 δαύκον ὄζει 24, 9
 δένδρον βλαστὸς ἢ ἄνθος 10, 3 δένδρον καρπὸς 25, 6 26, 22
 Δημήτρια σπέρματα 12, 16
 δικιταῖσθαι ὑπὸ (? v. adn.) στρονθῶν 20, 11 s.
 διαχωρεῖσθαι 4, 17
 διαχωρήσεις 32, 6
 διόσπυρα 25, 20
 δοθιήν: -ῆσιν 4, 20
 δόλιχοι 17, 1
 δύσπνοια 3, 13
 ἐγκέφαλοι 36, 5 ὁ τῆς φοίνικος ἐγκέφαλος 10, 18
 ἐγγέλους 21, 11
 εἰδέναι c. part. 3, 9 ss. 28, 16 35, 12 c. inf. 7, 6 ss.
 ἐκκαθαίρειν 14, 14 17, 11 30, 19 34, 15 cf. καθάιρειν
 ἔκλυτος στόμαχος καὶ γαστήρ 26, 1
 ἐλαται 26, 10
 ἔλαιον 8, 18. 20. 21 9, 3 27, 20
 ἐλάτη: ἐλάτας (φοίνικος) 10, 20
 ἔλαφοι 22, 13
 ἔλειος ἀσπάραγος 9, 24 10, 6. 7
 ἔλιχη 4, 23
 Ἑλλάς 22, 24
 Ἑλληνες 12, 17 16, 2
 ἔλνυμος 18, 4
 ἔμειν 4, 17
 ἔμετος 32, 10
 ἔμποροι 32, 1
 ἐμφράττειν: ἐμφοραγμένους τὰ στενὰ στόματα τῶν ἀγγείων τοῖς σπλάγγνοις 34, 24
 ἐναντίος 19, 23 c. gen. 4, 8 (v. adnot.) c. dat. 33, 4
 ἐπίληπτοι 30, 15
 ἐπιληψίαι 4, 4
 ἐρέβινθοι 17, 6
 ἔριφοι 22, 8
 ἐσχάρα 4, 24
 ἔτνος 13, 8 14, 3 18, 8

- εὐζωμα 6, 1
 ἔχειν ἀμφὶ παλαιστραν 33, 1
 ἔχινος: οἱ θαλάττιοι τῶν ἑ.
 17, 26
 ἐψεῖν? cf. praef.
- ξειά 16, 1. 4. 8. 10
 ζύμη 13, 12
 ζωμοί 14, 3 18, 1 22, 2
- ἡμικρανία 30, 14
 ἡπαρ 34, 21 36, 6 καθ' ἡ.
 πάθη 14, 15 36, 17 ἡ. σιμ-
 ρούμενον 4, 3 μέγα 26, 18
 34, 17
 ἡρυγγίου καυλοί 7, 2
- θέρμοι 17, 5. 22
 Θηραῖος οἶνος 30, 9 31, 11
 Θήρινος οἶνος 31, 12? v. ad-
 not.
- θριδακίνα 7, 18 θριδακί-
 νης σπέρμα 11, 20
 θύμβρα 5, 16 36, 12
 θύμον 5, 16 36, 12
 θῶραξ 14, 13 17, 12 34, 14
 cf. πάθη
- Ιατρική 33, 9
 Ιατρός 5, 5 38, 23
 Ἰβηρία 17, 26
 ἰδρωτές 4, 19
- INFINITIVUS pro imperativo
 11, 2 15, 15 19, 10 20, 3
 25, 1. 13. 16 27, 2. 15. 16
 cum nominativo participii
 20, 21 ss. 30, 9 s. (cf. XI
 37, 1 55, 8) cum acc. part.
 21, 3 s.
- Ιουλίς 20, 13
 Ἰπνοί 18, 13
 ἴπποι 22, 10
 ἰάδες 26, 3 28, 20 ἰσχά-
 ρων ἀφέψημα 23, 17
 ἰλα 22, 25
 ἰς κητώδεις 27, 16 μα-
- λακόσαρκοι 27, 16 πετραῖοι
 18, 22 20, 12 s. 21, 6 22,
 1 πελάγιοι 21, 5 ταριχευ-
 θέντες 27, 13
- καθάριεῖν 10, 12. 13 12, 12
 30, 2 cf. ἐκκαθαίρειν
 καλαμίνθη 5, 15 14, 6
 κἄν εἰ c. coniunctivo 27, 2 s?
 (coniunct. trad. XI 744, 3
 indic. XI 731, 7 optat. III
 442, 12 s. X 146, 2 s. XI 453,
 11 467, 8 s. alias: cf. Helm-
 reich in Actis seminarii Er-
 lang. I 69 et Vahlen in
 Actis acad. Vindob. L 299 ss.)
- καννάβεως σπέρμα 12, 9
 Καππαδοκία 16, 17
 καρπάρεως καρπός 5, 24
 κάρδαμα 5, 11
 κερηβαρής 11, 16
 κάρρον σπέρμα 9, 6 11, 25
 καρποὶ δένδρων 25, 6 26, 22
 Καρύινος οἶνος 31, 12
 κάρρον: κάρρα 26, 4 Πον-
 τικά 26, 6
 κάρω: κάρως δίζαι 24, 10 cf.
 adnot.
- καστανέαι 26, 8 cf. adnot.
 κέγχρος 18, 4
 κεράσια 25, 11
 κεφαλαία 30, 14
 κεφαλαγγεῖν 30, 15
 κεφαλαγγής 12, 10
 κηπέσεσθαι 9, 1 18, 8 24, 21
 κήτη 27, 17
 κητώδεις ἰχθύες 27, 16
 Κιλικία 29, 9 31, 13
 κίνδυνος c. acc. c. inf. 5, 7
 c. gen. 30, 24
 κίτρον 27, 6
 κίχλη avis 19, 9 piscis 20, 14
 κίβανος 13, 12 cf. κρι-
 βανταῖ ἀροτοί
 κογχαρῶν ζωμοί 18, 1
 κοιλία 25, 9 26, 1

- κοκκύμηλα** 6, 8 25, 10
Δαμασκηνά 17, 23 τὰ ἀπὸ
 τῆς Ἰβηρίας 17, 25 s.
κολοκύνθαι 6, 7. 12 (-θ- VI
 351, 8 561 ss. 785, 9 786, 1)
κορίανον 7, 10 9, 17
κόττυφος avis 19, 9 piscis
 20, 13
κοχλίαι 36, 5
κράμβη 6, 3
κριβανίται ἄρτοι 18, 17 cf.
κλίβανος
κριθή 12, 23 14, 21 15, 13
 16, 12. 14. 16. 23 18, 15
γυμνή 16, 17
κρίθινοι ἄρτοι 15, 1
κριοί 22, 6
κρόμμυον 5, 11 9, 17 25, 2
κνάμινον ἔνθος 18, 9
κνάμοι 16, 22. 25 17, 2 18,
 11
κόμενον 9, 6 *κυμίνου σπέρμα*
 11, 25
Κύπρος 29, 8
κόων 22, 21 23, 3

λαγώς 23, 2 *λαγωῦ* 22, 14
λαγῶν 22, 19 23, 2
λαπάττειν τὴν κοιλίαν 25, 9.
 10
λάχανον 24, 16 *λάχανα ἄγρια*
 7, 3 s. 13. 16 *αἱ δίξαι τῶν*
λ. 24, 7
λαχανώδης 8, 25 9, 22 11, 3
Λέσβιος οἶκος 30, 8
λέων 22, 12
λιβυστικόν 9, 6 *λιβυστικοῦ*
σπέρμα 12, 1
λοβοί 18, 8. 11. 12
λόγον σπέρμα 12, 9
Λυκία 29, 9

μαλάκια 21, 12
μαλακόστρακα 21, 19
μαλάχη 6, 3 7, 9 24, 18
 (ἄγριαι ἐτηκηπυόμεναι 24, 21)

μᾶλλον ἔτι λεπτότερον 37, 1
ἔτι δὲ μᾶλλον post οὔτε ...
οὔτε 25, 19 cf. *μάλιστα* 25, 23
μανιώδης 30, 15
μάραθρον 7, 10 cf. *adnot.*
μέλι 9, 5 14, 12. 18. 19 17,
 16 23, 7. 8. 18. 19 34, 26
 36, 15. 27 37, 3
μελίνη 18, 4
μεσάραιον 32, 8?
μέσπιλον 25, 22. 24
μετὰ c. gen. sexies vel septies:
 3, 10 (cf. *adn.*) 9, 5 13, 25
 15, 1. 4. 11 17, 15 cf. *σόν*
et ἄμα
Μηδικὸν μῆλον (κίτρον) 27, 6
μήκων 11, 13. 17 **μήκωνος**
σπέρμα 11, 12 **ὀπός** 11, 18
μῆλον 6, 10. 13 25, 14 *Μη-*
δικόν 27, 6 *μῆλα Περσικά,*
Ἀρμένια (περσικία), Σηρικά
 25, 17 ss.
μηλοπέπωνες 6, 8
Μνησίθεος medicus Athe-
niensis 16, 6
μόρα 25, 10
μυακάνθινος ἀσπάραγος 9,
 24 10, 4
μόκητες 24, 13. 24 36, 7
μόρτα 25, 20
Μυσία 15, 23

νάπυ 5, 12 9, 5 21, 7 *νά-*
πνος **ναυλοί** 7, 1 **νάπνος**
ὀπτόριμμα 27, 20
νάρκη piscis 21, 21
νεφρίτιδες 3, 9
νεφροί 36, 6
νήτται 19, 11
νιτρώδης 8, 12

οἰνόμελι 13, 25 15, 18
οἶνος 13, 25 15, 4 18 16,
 20 28, 7. 11. 14 29, 16.
 18. 20 30, 12. 18. 25 31,
 7. 12 32, 12 34, 14 35, 8.

- 14 cf. Ἀβάτης Ἀριοῦσιος
 γλεῦκινος Θηραῖος Θή-
 ρινος Καρῆνιος Λέσβιος
 πρότροπος Σκυβελίτης
 Τρωλίτης Φαλερῖνος
 ἔλνρα 15, 25 16, 2. 6. 8. 13.
 14
 ὄνειον γάλα 36, 24 37, 2
 ὄνισκοι pisces 20, 17 21, 5
 ὀνοβάστην 31, 14: v. adn.
 (adde XI 648, 17 ὁ Ἀβάτης
 ὀνομαζόμενος)
 ὄνοι 22, 11. 13
 ὄξος 8, 17. 19 20, 1. 4 27,
 9. 12. 21. 26 35, 1 σκι-
 λητικόν 35, 7. 9. 14
 ὀξύμελι 8, 17. 19 27, 26 35, 3
 ὀπῶραι 29, 10
 ὀρίγανον 5, 15
 ὀρνίθειοι ζωοί 14, 3
 ὀρνίθεις 18, 22 19, 11
 ὄρβοι 17, 9
 ὀρρός γάλακτος 35, 22
 ὀρρώθης 36, 23. 26
 ὄσπρια 12, 18. 20. 24 36, 5
 ὄστρακόδεσμα 21, 19
 ὄστρακα 21, 15
 ὄτι μὴ πάρεργον 12, 13
 οὐδ' ἂν οὐδέ 5, 12 s. οὐδ'
 οὖν οὐδέ 34, 25 s.
 οὖον: οὔσις 25, 21
 οὕρησις 17, 8 30, 6
 οὕρον: οὔρα 4, 18 οὔρων 12,
 12 30, 2
 ὄψοποιοί 9, 13
- πάθη κατὰ θώρακά 36, 16 cf.
 17, 12 κατὰ θώρακα καί
 πνεύμονα 26, 19 30, 16 s.
 31, 2 s. 15 cf. 14, 13 καθ'
 ἥπαρ ἢ σπλήνα 14, 15 36,
 17
 παλαιός: οἱ παλαιοί 7, 21
 16, 4
- παλαιστρα: ἀμφὶ παλαιστραν
 ἔχειν 33, 1
 Παμφυλία: ὁ ἀπὸ τῆς Π
 οῖνος 31, 7
 παρδάλεις 22, 12
 πᾶς: v. praef.
 πέμματα 11, 15
 πέπερι 14, 7. 12 22, 3 36,
 12
 πέποινες 6, 8
 Περιγάμον 32, 14
 πέριδιξ 19, 9 23, 14. 17. 18
 περιστεραί 19, 18 23, 10.
 16
 Περιπερίνα 32, 15 cf. adnot.
 Περισιὰ μήλα 25, 17
 πετροσέλινα 6, 2 πετροσε-
 λίνου σπέρμα 11, 24
 πήγανον 7, 10 πηγάνου
 σπέρμα 12, 7
 πισσοί 16, 25 18, 19
 πιστάκια 26, 4
 πλήν nisi quod 17, 5 πλήν
 εἰ μὴ nisi 14, 13 18, 18
 πλήν ὅσα nisi quod 15, 20
 20, 4 s. (cf. XI 682, 1) πλήν
 ὅσον nisi quod 24, 23
 πνεύμων 14, 14 cf. πάθη
 Ποντικὰ κάρνα 26, 6
 πράσον 5, 12 14, 5 22, 3
 36, 10
 πρεκόκια μήλα 25, 18
 πρόβατα 22, 7
 PRONOMEN demonstr. omitti-
 tur 8, 22 (v. adnot.) 34,
 7 ss. ταῦτα quatabrem 8, 22
 27, 18 30, 25 cf. quae ad-
 not. ad 18, 8
 *προσεπιπάττειν 22, 4
 προσέτι 12, 1 προσέτι τού-
 τος 7, 1
 προταριχεύειν 28, 2
 πρότροπος οἶνος 31, 11
 πτισάνη 14, 9. 13, 22 15, 21

* desideratur in lexicis

- πτύσματα** 30, 19, 23
πύρεθρον 5, 14 *πυρέθρον*
καυλοί 7, 2
πυρετός 30, 17
πυρός 12, 23 13, 1. 14 15,
 27 s. 16, 14. 16 *οἱ ἐκ τῶν*
π. ἄρτοι κριβανῖται 18, 17
πῶροι 3, 10
- φαφάνις** 6, 3 25, 3
φεύματα γαστρός 18, 6 *κατὰ*
κοιλίαν 26, 1 *κατὰ γαστέρα*
 32, 11
φήεις ἀγγείου 30, 24
φίξαι 24, 7. 13. 18. 25 25, 5
φοιάι 26, 20
φόφημα ἐκ χόνδρον 14, 3. 17
τὸ διὰ χόνδρον φ. 36, 9
φοφητὰ φά 36, 8
Ῥωμαῖοι 25, 18
- σὰρξ τῶν φοινίκων** 9, 12
σελάχια 21, 12. 21
σέλινον 6, 2 9, 6 *σελίνον*
σπέρμα 11, 24
σεμίδαλις 13, 20. 22
σέρις 7, 16. 21
σεσέλεως σπέρμα 12, 2
Σηρικὰ μῆλα 25, 19
σησάμον σπέρμα 11, 23
σίκνοι 6, 8. 11
σιλφίον καυλοί 7, 1
σίνανος σπέρμα 12, 1
σίον: σία 6, 2
σίραιον 15, 4. 16 28, 14 (cf.
 16) 31, 12? cf. adnot.
σισύμβρις 5, 15
σιτηρὰ ἐδέσματα 18, 16
σίτος 12, 22. 23
σκάρος 20, 14
σκίλλα: τῶ διὰ τῆς σκίλλης
ἔξει τε καὶ οἴνω 35, 14
σκιλλητικὸν ἔξος 35, 6
σκιρροόμενον ἥπαρ 4, 4
σκιρρομένοις .. τοῖς σπλάγ-
χνοῖς 34, 23
- σκολύμον καυλοί** 7, 2
σκόροδον 5, 11 9, 17 25, 2
σκορπίος 21, 8
Σκυβελίτης οἶνος 31, 8
σμέριον 5, 14
σπέρμα 9, 7 11, 4 ss. 12, 7.
 9. 15 15, 22 16, 7. 12 18,
 13
σπλάγχνα 22, 20 23, 5 *φλεγ-*
μαίνοντα, σκιρροόμενα, ἐμ-
πεφραγμένα 34, 23 ss.
σπλήν 36, 6 *σπλήν μέγας* 4,
 3 26, 18 34, 17 *κατὰ*
σπλήνα πάθη 14, 15 36, 17
σταφυλαί 25, 15 26, 13 29, 6
στέμφυλα 26, 13
στόμαχος ἐκλυτος 26, 1
στρουθοκάμηλοι 19, 13
στρουθοὶ ὄραιοι 19, 6. 10 20,
 12 *μεγάλοι (στρουθοκάμη-*
λοι) 19, 12 s. *πυργῖται* 19,
 16 s. *κατὰ τὰς ἀμπέλους* 19,
 17
σῦκα 25, 11 28, 20. 22
σύνπας: v. prae f.
σύν c. dat. bis 14, 18 16, 20
cf. μετὰ et ἄμα
σῦες 19, 19. 24 20, 7. 10 cf.
 ὄς
Σύροι 7, 19
- ταριχευθέντες ἰχθύες** 27, 13
ταριχευθέντων τῶν χοιρείων
<κρεῶν> 28, 2 s.
τερμίνθον καρπὸς 6, 1
τεῦτλον 6, 3. 5 7, 9 14, 2
 22, 2 24, 16
τῆλις 17, 12
τίφαι 15, 19 16, 2. 5. 7. 10
Τρωαλίτης οἶνος 30, 8 (cf.
 Buresch *Klaros* Lips. 1889
 p. 13)
τορδύλο σπέρμα 12, 2
τράγοι 22, 7 *pisces* 21, 16
τριγάι: τριγῶν 20, 18 21, 5

- τρυγών 23, 10. 11. 14. 17. 19
 ὄρεα 23, 11 piscis 21, 22
 τυροί 36, 2
 τυρωδέστατον γάλα 36, 21

 ὕδνα 24, 23
 ὕδρομελι 17, 23
 ὑπάγειν (τὴν) γαστέρα 8, 14
 17, 25 18, 2 35, 23
 ὑπαγωγή γαστρος 17, 14. 19
 ὑπνώδης 11, 17. 19
 ὑπότριμμα 9, 4. 11. 14 27,
 19
 ὑπουλοι ἐπιληψία 4, 6
 ὑποχόνδρια 32, 9
 ὕς 23, 3 ὄς γάλα 36, 22 cf.
 σύς
 ὕσσωπον 14, 6. 10 36, 11

 φακῆ 18, 19
 φακοί 17, 2. 5
 Φαλερινος οἶνος 13, 26 15,
 18 30, 8
 φάρμακον 3, 5. 8 12, 6. 13
 17, 11 25, 3 31, 2 34, 15
 35, 8
 φαρμακώδης 6, 24 12, 10
 35, 4
 φάσηλοι 17, 1. 22
 φάττα 23, 16
 φλεγμαίνοντα σπλάγχνα 34,
 23
 φλέψ: ἐνθα συνάπτουσιν αἱ
 ἀπὸ τῶν πυλῶν φλέβες ταῖς
 ἀπὸ τῆς κοιλῆς 34, 22
 Φοινίκη 29, 9
 φοινίκων σάρες 9, 12 ὁ τῆς φοί-
 νικος ἐγκέφαλος et ἐλάται 10,
 18 ss. φοινίκων βάλανοι 29, 7
 φυκίς 20, 13
 φύματα 4, 20

 χαμαιδάφνης ἀσπάργος 9,
 25 10, 7. 8
 χάριτες πρὸς τοὺς κάμνοντας
 33, 22
 χεδροπά 12, 19. 21
 χῆνες 19, 12
 χοίρεια κρέα 28, 3 33, 2
 χονθρίλαι 7, 18
 χόνδρος 13, 21. 23. 14, 4. 17
 15, 3. 12. 14. 15. 22 16, 20
 18, 19 36, 9
 χρόνια ἀρρωστήματα 3, 3
 χρόνια .. ἐπιληψία 4, 5 τα
 κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα
 χωρὶς πυρετοῦ πάθη πάντα
 τὰ χρόνια 30, 16 ss.

 ψάρ: ψάρας 19, 8
 ψήτται 22, 5

 ὄκιμα 6, 2
 ὄόν: ὠὰ ἐφθὰ et δοφητά 36, 8
 ὠτίδες 19, 12
 ὄχροι 17, 1. 22

Wissenschaftliche Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller

im Verlage von

B. G. Teubner in Leipzig.

Sammlung wissenschaftlicher Commentare

zu griechischen und römischen Schriftstellern.

- Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. geh. n. M. 6.—, in Leinw. geb. n. M. 7.—
Lucretz Buch III. Von R. Heinze. geh. n. M. 4.—, in Leinw. geb. n. M. 5.—
Actna. Von S. Sudhaus. geh. n. M. 6.—, in Leinw. geb. n. M. 7.—

Kritische und kommentierte Ausgaben.

Neue Erscheinungen 1895—1898.

- Acta Apostolorum: s. Lucas.
Apollonius' von Kitium illustrierter Kommentar zu der Hippokratischen Schrift *περὶ ἔρσιον*. Herausgegeben von Hermann Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdruck. 4. n. M. 10.—
Aristophanis Equites. Rec. A. v. Velsen. Ed. II cur. K. Zacher. n. M. 3.—
Bttrachomachia, die Homerische, des Karers Pigres nebst Scholien und Paraphrase, hrg. von A. Ludwig. n. M. 20.—
Euripidis Fabulae edd. R. Prinz et N. Wecklein.
Vol. I. P. IV: Electra. n. M. 2.— | Vol. I. P. VI: Helena. n. M. 3.—
„ I. „ V: Ion. n. M. 2.80. | „ I. „ VII: Cyclops. n. M. 1.40.
[Lucas.] Acta Apostolorum s. L. ad Theophilum lib. alter. Sec. formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. n. M. 2.—
[—] Evangelium sec. Lucam s. L. ad Theoph. lib. prior. Sec. formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. n. M. 4.—
Miscellanea Tironiana. A. d. Cod. Vat. Lat. Reg. Christ. 846 (fol. 99—114) hrg. v. W. Schmitz. Mit 32 Tafeln in Lichtdruck. 4. In Mappe. n. M. 20.—
Pindari carmina prolegg. et comm. instr. ed. W. Christ. n. M. 14.—
Platonis Sophista ed. O. Apelt. n. M. 5.60.
Statius' Silvae, herausg. u. erkl. v. Fr. Vollmer. n. M. 16.—
Theophrasts Charaktere, hrg., übers. u. erkl. v. d. Philol. Gesellsch. su Leipzig. n. M. 6.—
Thucydidis Historiae rec. C. Hude. Tom. I. n. M. 10.—
Vergilii Maronis, P., opera iterum rec. O. Ribbeck. 4 voll. gr. 8. Vol. I. Buc. et Georg. n. M. 5.— | Vol. III. Aen. VII—XII. n. M. 7.20.—
— II. Aen. I—VI. n. M. 7.20. | — IV. App. Verg. n. M. 3.—

Unter der Presse und in Vorbereitung befinden sich:
Didascaliae apostolorum Latine redditae fragmenta Veronensia ed. E. Hauler.

Fabulae Aesopicae edd. Knöll et Haurath.
Itineraria Romana edd. O. Cuntz et W. Kubitschek.

Bibliotheca Scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.

Neue Erscheinungen.

- Anthologia Latina** edd. Buecheler et Riess. P. II: Carm. epigr. cont. F. Buecheler. F. II. n. *M* 5.20.
— **lyrica** ed. Th. Bergk. Ed. IV cur. E. Hiller(-O. Crusius). *M* 3.—
- Apulei Metamorphoseon** II. XI ed. v. d. Vliet. n. *M* 3.—
Aristotelis parva naturalia ed. W. Biehl. *M* 1.80.
- Augustini, S. Aureli, confessionum** I. XIII rec. P. Knöhl. *M* 2.70.
Babrii fabulae rec. O. C u u s, Acc. fab. dact. et iamb. roll. Iguanii al. tetrast. rec. C. F. Müller. Ed. mai. n. *M* 8.40.
— Ed. min. n. *M* 4.—
- Bacchylidis carmina** ed. F. B a s s. n. *M* 2.40.
- Caesaris commentarii** . . . B. K u b e r. Vol. III. 1. B. Alex. B. Afr. Ed. mai. *M* 1.— Ed. min. *M* 60. Vol. III. 2. B. Hisp. Fragmenta. Indices. *M* 1.50.
- Ciceronis opera** ed. C. F. W. Mueller. Pars III. Epistulae. Vol. I. *M* 3.60. (= Nr. 19—22 à *M* —.90, Nr. 23 *M* —.60.)
- Euelidis opera** edd. Heiberg et Menge. Vol. VI. VII. jen. *M* 5.—
Eudocia, Proclus Claudianus, Blemysachia ed. A. Ludwich. n. *M* 4.—
- Firmicus Maternus** edd. W. K o l l e t F. Skutsch. Fasc. I. n. *M* 4.—
Gemini elementa astronomiae rec. Manitius. n. *M* 8.—
- Heronis Alexandrini opera**. Vol. I. Pneumatica. Automata ed. W. Schm dt. [U. d. Pr.]
- Hippocratis opera** quae fer. omnia. Vol. I rec. H. Kuehlewein. Prolegg. conscr. Ilberg et Kuehlewein. n. *M* 6.—
- Horati Flacci carmina** rec. L. Müller. Ed. III. Ed. min. *M* —.75. Ed. mai. *M* 1.—
- Iosephi opera** rec. S. A. Naber. 6 voll. Vol. VI. (Schluß.) n. *M* 4.—
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt** ed. Bremer. P. I. n. *M* 5.
- Lactantius Placidus: s. Statius**. Vol. III.
- Lydi, Laurentii, I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia** ed. C. Wa h m u h. Ed. II. n. *M* 6.—
- Musici scriptores Graeci** rec. C. Ianus. n. *M* 9.—
- Mythographi Graeci**. Vol. III. Fasc. I. Pseudo-Eratosthenis Catasterismi rec. A. Olivieri. n. *M* 1.20.
- Palladii Rutilii Tauri Aemiliani, opus agriculturae** rec. J. C. Schm t. n. *M* 5.20.
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptica, arabice, armeniace** edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. C u n z. n. *M* —.
- Philoconi de officio** . . . di II. VII rec. W. Reichardt. n. *M* 4.—
- Pindari carmina** rec. W. Christ. Ed. II. *M* 1.80.
- Plini nat. hist.** ed. C. Mayhoff. Voll. IV. V. je n. *M* 6.—
- Plutarchi Moralia** rec. G. N. Bernardakis. Vol. VII. n. *M* 4.—
- Ptolemaei, (Cl), opera**. Vol. I. Syntaxis ed. Heiberg. n. *M* 8.—
- Statius, P. Papinius**. Vol. III. Lacta ^{ti} Placidi commentarios rec. R. Jahnke. n. *M* 8.—

Aus Natur und Geisteswelt.

Sammlung wissenschaftlich-gemeinverständlicher Darstellungen aus allen Theorien des Wissens.

Preis der
Einzelbände
siehe Blatt.

In Händchen von 120–160 Seiten. Jedes Händchen ist in sich abgeschloffen u. einzeln käuflich.

Gelehrten-
nachschreib-
buch 2/20 Bl.

Bestellungsliste (von den neueren Händchen abwärts) auf Velinpapier in Taschenformat Nr. 250.

Über Chemie in Wien von Hans
Nilschowsky. Drei neue Vorlesungen
mit zwei Versuchen. 2 Händchen.

Über die Wissenschaft der
alten Naturlehre.

Wiederhol. Die wesentlichen Hauptbegriffe,
Begriff der Induktion in einem
Begriffswort, Leibniz, Euler, L'Hôpital, Wilson,
Schwarz, Kommutativ, etc.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Über die Natur der Induktion
von Hans Nilschowsky.

Auf Wunsch ausstehenden Illustrationen analog, jedoch nach Maßgabe.

Aus Na

Sammlung wissenschaftl
allen

Deuts. Schulforschung der Gegen
Uhl, Entsch. u. Entsch. uhl.
Hind, Hofmann, Hilt u. Men
Dafst, Thoma und Hon u
Wärmestromlehre.

Deut. Die neuen Fortschritte
Gebiete der Wärmestromlehre.

Unter Dampf und Dampfmaschinen.

Doers, Der Schiffbau.

Deutsche Bau- u. Eisen- u. Silbnerbau.

Wahrheit

Wahrheit

Wahrheit

888.9 .G15vk

Galeni De victu attenuaAJB0120

Stanford University Libraries

3 6105 045 013 872

Wahrheit, Dem Namen

Sander, Der Gebirgs

Stiller, Allgemeine

Stiller, Schüler.

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(650) 723-1493

grncirc@sulmail.stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

MAR 5 2004
FEB 19 2004